Milliyet
ÇOCUK
18 Haziran 1979 • Sayı 25 • 10 Lira

Her hafta
ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

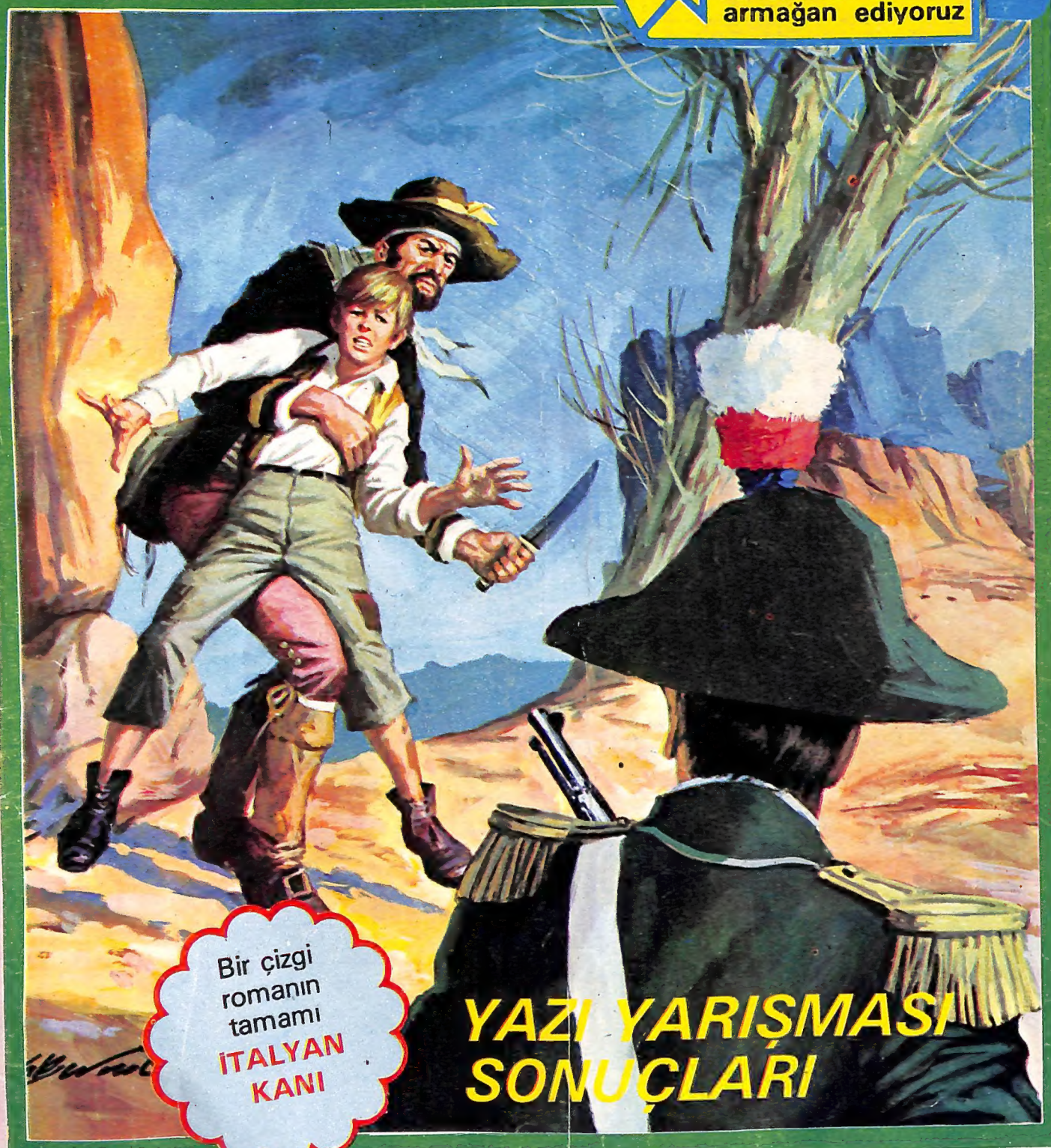

Bir çizgi romanın tamamı
İTALYAN KANI

YAZI YARIŞMASI SONUÇLARI

KAPTAN VE ÇOCUKLARI

JOE/MUSIAL

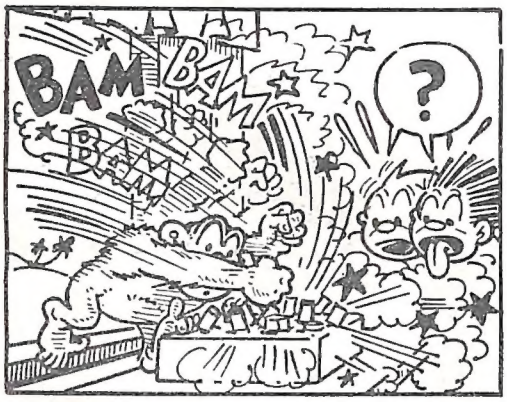

OKURUN SESİ

● Derginizde yüzme ile ilgili yazılar yayımlarsanız, çok sevinir ve mutlu oluruz.

DİLEK ALTINÖZ
ZÜBEYDE KOÇOĞLU
(Balıkesir)

● Dergimizde yayımlanan klasikleri çok seviyorum. Acaba Jules Verne'in, "İki Yıl Okul Tatili" adlı romanını da yayımlayamaz mısınız?

ÇETİN ALİ MERTOĞLU
(Samsun)

Dergimizde yayımlanacak klasiklerin içinde Jules Verne'in bir çok klasiği sıra bekliyor sevgili okurumuz. "İki Yıl Okul Tatili" de bunlardan biri. Yaz aylarında onu da dergimiz sayfalarında yayımlayacağız.

● "Pul Köşesi"ne biraz daha geniş yer ayıramaz mısınız?

AYHAN GÜVENER
(Kars)

● "Larry Yuma"yı çok seviyorum. Onun serüvenlerini yeniden dergimizde görmek istiyorum.

CEM AKPOLAT
(İstanbul)

bizden size

YAZI yarışmamız sonuçlandı, sevgili okurlar. Birincilikle onunculuk arasındaki dereceleri paylaşan küçük yazarlarımızın adlarını iç sayfalarımızda bulacaksınız. Bildiğiniz gibi, ilk 10 dereceyi alanlardan başka, 65 kişiyi de birer kitapla ödüllendireceğimizi belirtmiştik. Birer kitap kazanan 65 kardeşimizin adlarını da buraya yazalım:

Akın Şimşek	Ferhan Arpacık
Fikret Türkseven	Coşkun Sucu
Erdal Atıcı	Volkan Çınar
Elif Tezcan	M. Okan Yılmaz
Coşkun Davut	Emine Sezer
Suat Erikli	Asiye Korkmaz
Metin Karahan	Emel Samancı
Mustafa Arıcı	Şakir Çelik
Cem Özbilge	Feza Oflazer
Ender Erdoğan	Hülya Yücecr
Osman Nur	Zafer Hacısalihoğlu
Ali İçtendoğuş	Yelda Çetiner
Banu Bulugan	Derya Komşusu
Kemal Kuşçu	Günhan Yıldız
Esin Kıvrak	Altan Gökmen
Cevat Baki	Canan Güngörmez
Ümit Bala	Çiğdem Çalkılıç
Oktay Eke	Ahmet Erdoğan
Nilây Tan	Emine Küçüktekin
Serpil Tegan	Engin Karahan
Mine Ergür	Gülten Demir
Sırrı Açıkalın	Erkan Kılıç
Zeynep Gidiş	Turan Akbulut
Engin Dinçer	Hüseyin Şimşek
Nalân Çiçek	Münevver Keser
Vildan Şen	Meryem Soytürk
Zarife Gürbüz	Esen Karamürsel
Yıldız Ülgen	Hülya Koç
Hülya Üzüm	Zeki Göktay
Abdullah Şimşek	Esin Esen
Adnan Macit	Nedim Saban
İnanç Özdemir	Mustafa Boz
Zeynep Üstünipek	

Ödül kazanan okurlarımızın kitapları adreslerine gönderilmiştir. Bu yarışmada derece alan okurlarımızı yürekten kutlar, katılan bütün kardeşlerimize teşekkür ederiz... Önümüzdeki hafta da resim yarışmamızın sonuçlarını açıklayacağız.

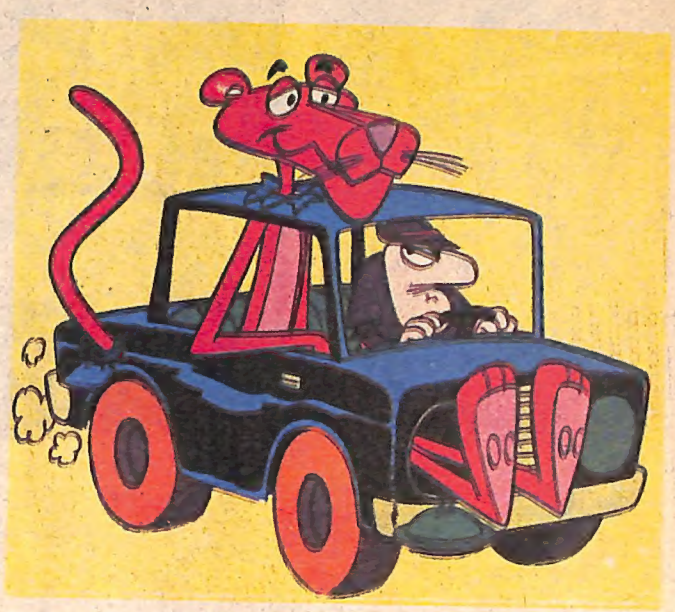

PEMBE Panter, bu sayıda beş sayfalık serüveniyle yer alıyor. Daha önce belirttiğimiz gibi, sevimli çizgi-film ve çizgi-roman kahramanının son serüvenlerinin de Türkiye'de yayın haklarını satın aldık... Pembe Panter, uzun süre aramızda olacak.

SİZLERİN üye olacağı "Milliyet Çocuk Klübü"yle ilgili hazırlıklarımız gelecek hafta tamamlanıyor. Klübe üye olma koşullarını 27. sayımızda bulacaksınız. Bizden söylemesi: Şimdiden ikişer tane vesikalık fotoğrafınızı hazırlayın... (Ama 27. sayımızda koşulları okumadan önce göndermeyin.)

GELECEK hafta yine buluşmak üzere hepinize güzel günler, sınavlara hazırlanan kardeşlerimize de başarılar dileriz.

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları / 4
Unutamadığım Anılar / 8
Halit Kıvanç Sizlerle / 9
Adoş / 10
Pembe Panter / 11
Pıtırcık'ın Serüvenleri / 16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dos.. / 18
İtalyan Kanı / 19
Öykülerle Atasözleri / 51
Bizim Ali / 52
Tarihte Bu hafta / 53
Yazı Yarışması Son.. / 55
Püskül ile Çilli / 56
Çocuk Yılında... / 57
Mayalar / 58
Bilmece — Bulmaca 62
Mektup Arkadaşı / 64
Okurdan Okura / 64
Yanıtlar / 64
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 18 Haziran 1979 ● 1979 / Sayı 25 ● Sıra No. 316

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl : 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

UZAY ÇOCUKLARI
KUYRUKLU YILDIZ
MISTIC
KUYRUKLU YILDIZ BİZİMLE. İLERİİ!...
HEY ARKADAŞ BEN ÇOK KORKUYORUM...
ÖLMEKTEN Mİ KORKUYORSUN?
HAYIR. KUYRUKLU YILDIZDAN KORKUYORUM.. YA DÜNYAYA ÇARPARSA!
EĞER ÖLÜRSEM, DÜNYA ZATEN BENİM İÇİN BATTI SAYILIR.. HA KURŞUN ÇARPMIŞ HA KUYRUKLU YILDIZ, NE FARKEDER?
AH. VURULDUM, S... SEN... HAK... LISIN GALİBA ARKADAŞ...
BU ARKADAŞ ARTIK HİÇ BİR ŞEYDEN KORKMAYACAK...

YAŞASIN. GÜN DOĞARKEN MAVİ TEPEYE BAYRAĞIMIZI DİKTİK.. ZAFER BİZİM OLDU...

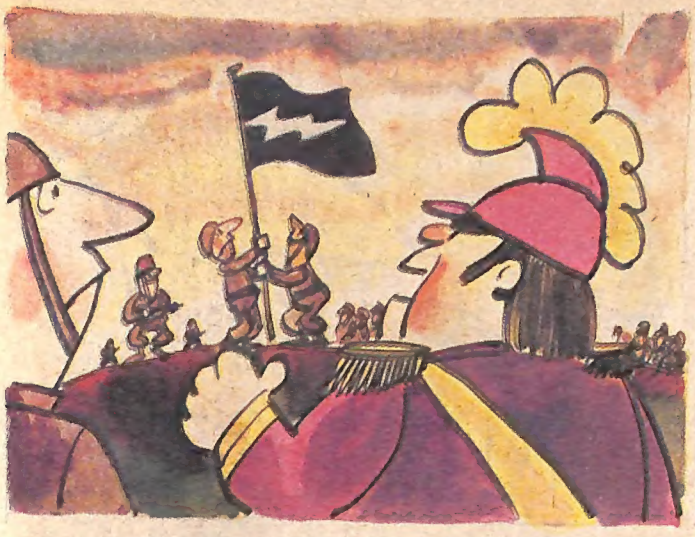

DÜŞMAN KOMUTANIYLA İLİŞKİ KUR. ONLARI YENDİK AMA YİĞİTÇE SAVAŞTILAR...

BAŞÜSTÜNE!

BUYRUN KOMUTANIM. KARŞI TARAFIN KUMANDANI...

YAŞASIN GÜN DOĞARKEN YEŞİL TEPEYE BAYRAĞIMIZI DİKTİK.. ZAFER BİZİM OLDU...

DÜŞMAN KOMUTANIYLA İLİŞKİ KUR. ONLARI YENDİK AMA YİĞİTÇE SAVAŞTILAR...

BAŞÜSTÜNE!

SAYIN KOMUTAN SİZİ YENDİK MAVİ TEPEYİ ELE GEÇİRDİK.. AMA YİĞİTÇE SAVAŞTINIZ..

ASIL BİZ SİZİ YENDİK SAYIN KOMUTAN. YEŞİL TEPEYİ ELE GEÇİRDİK. SİZ DE YİĞİTÇE SAVAŞTINIZ TEBRİKLER.

SAYIN KOMUTAN YEŞİL TEPEYİ SİZDEN GERİ ALACAĞIZ.. BUNDAN HİÇ KUŞKUNUZ OLMASIN. YENİ SALDIRIDA BAŞARILAR DİLERİM...

SAYIN KOMUTAN MAVİ TEPEYİ SİZDEN GERİ ALACAĞIZ.. BUNDAN HİÇ KUŞKUNUZ OLMASIN. YENİ SAVAŞIMIZDA BEN DE SİZE BAŞARILAR DİLERİM...

SAVAŞ HAZIRLIKLARINA BAŞLAYIN.. KARŞI TEPEYİ DÜŞMANDAN GERİ ALACAĞIZ...

BAŞÜSTÜNE, AMA NE SİLAH NE ARAÇ NE DE YAKIT VAR..

HIMM!, GELİŞMİŞ ÜLKEDEN İSTEYELİM..

BAŞÜSTÜNE!

SAYIN BAYIM AZ GELİŞMİŞ İKİ ÜLKENİN YETKİLİLERİ SİZİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYORLAR.

HEH-HEH.. BİRİBİRLERİYLE SAVAŞTIRDIĞIMIZ ŞU İKİ YİĞİT ÜLKE!

GENE KARŞILIKLI ZAFER KAZANMIŞLARDIR. YENİ MALZEMELER İSTİYORLARDIR...

SİZ ÇOK AKILLISINIZ SAYIN BAYIM.. ONLARI SAVAŞTIRIP SİLAH SATIYORSUNUZ.. BÖYLECE BİZLER ZENGİNLEŞİYORUZ..

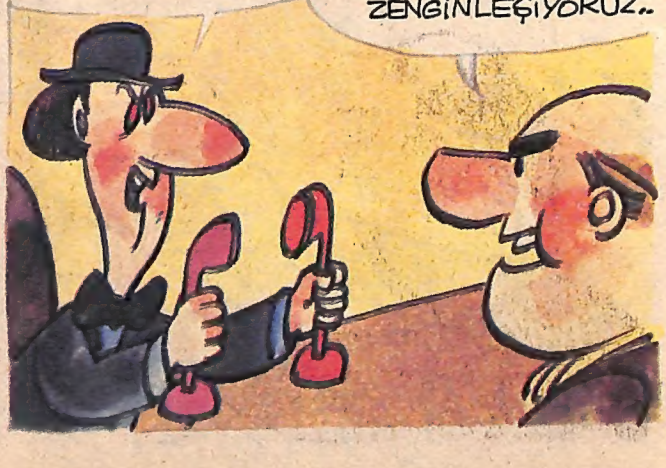

SAYIN BAYIM. ŞU SIRADA ÇOK İŞİMİZ VAR. BİR SÜRE İÇİN BARIŞ YAPIN. SONRA BEN SİZİ ARARIM. İYİ TATİLLER...

HEH-HEH! İKİSİYLE BİRDEN AYNI ANDA İKİ TELEFONLA KONUŞUP İŞİ BİTİRİYORUM.. SİMDİ BİZ ŞU KUYRUKLU YILDIZ İŞİNE BAKALIM

EVET BAYIM SİZ NASIL BİR ÇALIŞMA YAPTINIZ BU KONUDA ?...

KUYRUKLU YILDIZ ÇARPINCA DÜNYA YOK OLACAK.. EVSİZ, ARSASIZ KALACAKSINIZ DEDİK.. KUYRUKLU YILDIZDAN BOL BOL ARSA SATTIK...

BİZ DE EFENDİM.. BU DÜNYA BATINCA, ÖTEKİ DÜNYAYA GİDECEKSİNİZ, ORADA PARA GEREKMEZ DEDİK.. HERKESTEN PARA TOPLADIK...

AFERİN ÇOCUKLAR YA SİZ ?

SAYIN BAYIM TELEFON..

EVET, BUYRUN...

SAYIN BAYIM. KUYRUKLU YILDIZ ÇOK YAKLAŞTI. ARAŞTIRMA ROKETİNİ YOLLUYORUZ...

EVET İYİCE ARAŞTIRIN.. ÇOK DEĞERLİ MADENLER BULUNABİLİR.

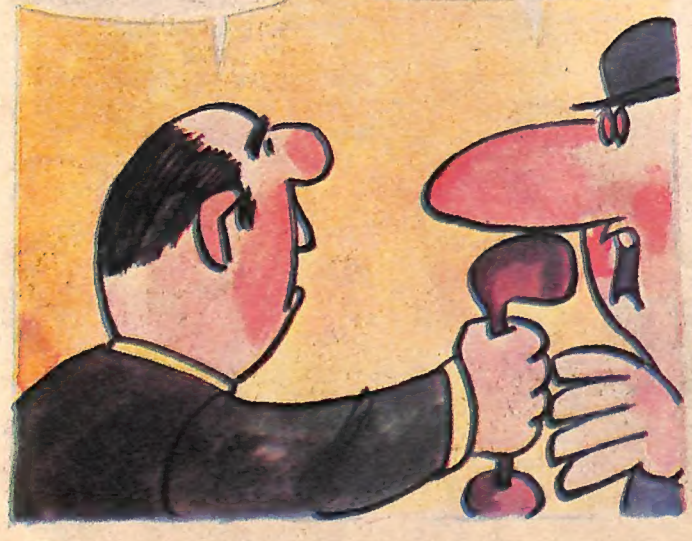

20

DEVAM EDECEK

UNUTAMADIĞIM ANILAR

AZİZ NESİN

1967 yılının çok soğuk bir kış gecesiydi. Bir dergiye yazı yetiştirmem gerekiyordu. Geç saatlere dek çalışmıştım. Ama yazıyı bitirememiştim. Yazdığım bölümden de memnun değildim. Çok da uykum gelmişti, artık çalışamıyordum. Uykudan başım önüme düşüyor, gözkapaklarım kapanıyordu ki, telefon zilinin sesiyle birden irkildim. Saate baktım, biri geçiyordu. Gecenin bu geç zamanında beni kim arar? Yazmaya çalıştığım yazıdan öyle bunalmıştım ki, telefon edenin bir dostum olmasını diledim. Biraz söyleşirsek, yazının verdiği sıkıntıdan belki kurtulurdum. Bu umutla, telefonun alıcısını kaldırdım. İlk duyduğum bir ağlama sesiydi. İnce sesli bir kadın ağlıyordu.

Telefonda,

— Alo! diye ünneyince, ağlayan kadın hıçkırmaya başladı.

Kadının hıçkırıkları arasında,

— Enişte, enişte! dediğini duydum.

— Kimi aradınız? diye sordum.

Telefondaki ses,

— Enişte, siz değil misiniz? diye sordu.

Bu son konuşmasından, ağlayarak konuşanın kadın değil, bir küçük kız olduğunu anladım. "Burası değil, yanlış numara çevirmişsiniz..." deyip telefonu kapayacaktım, ama kızcağız öyle içli ağlıyordu ki, bunu yapamadım.

— Kızım, burası enişte'nin evi değil, yanlış numara çevirmişsin... dedim..

Bu sözüm üzerine de kız telefonu kapamadı, durmadan ağlıyordu. Ben de telefonu kapatamadım. Bir süre, içim parçalanarak, kızcağızın ağlamasını dinledim. Kıza ne söylemem gerektiğini bilemiyor, söyleyecek uygun bir söz bulamıyordum. İyi ki kız,

— Ben şimdi ne yapacağım? diye sordu.

— Telefonu kapa, sonra da enişte'nin telefon numarasını çevir... dedim.

— Enişte'min telefon numarası aklımda yanlış kalmış olacak ki, o numarayı çevirince siz çıktınız. Annem de enişte'mlerde bu gece, ben şimdi ne yapacağım?

Sürekli hıçkırarak ağladığı için, sözcüklerini bikaç kez tekrarlattıktan sonra ancak anlayabiliyordum.

— Kızım, sen bana enişte'nin adını, soyadını söyle. Telefonu kapatma, bekle. Ben burda telefon rehberinden enişte'nin soyadına bakar, telefon numarasını bulur, sana söylerim... Sen de o numaraya telefon edersin... dedim.

— Artık bir daha telefon edemem ki... dedi.

— Neden? diye sordum.

— Ben de bir tane jeton vardı, onu da demin enişte'm diye size telefon ederken kullandım. Param da yok...

— Sana nasıl telefon edebilirim kızım?

Kızcağız boyuna ağlıyor, konuşmuyordu.

Aklıma türlü olasılıklar geliyordu. Belki de kızın başı dertteydi.

— Öyleyse ben enişte'nin adına, soyadına telefon rehberinde bakar, numarasına telefon eder, senin söylediklerini söylerim. Sen şimdi nerdesin?

— Kadıköy vapur iskelesinden çıktık, burda genel telefondan sizinle konuşuyorum. Babam da yanımda...

— Baban yanındaysa, iyi kızım, neden ağlıyorsun?.. Babanla konuşayım ben.

Kızın hıçkırıkları arttı. Kesik kesik,

— Babam öldü... dedi.

Anlattı: Kız, babasıyla birlikte, İstanbul'dan son vapurla Kadıköy'e geçmiş. Vapurdan çıkarken adam fenalaşmış. Öbür yolcular vapurdan çıkıp gitmişler. Adam, birden hastalandığı için yürüyememiş. Zorlukla vapurdan iskeleye çıkmış, yine zorlukla genel telefon kulübesine dek gidebilmiş. Tam telefon alıcısını eline almışken, oraya yığılıp kalmış, ölmüş.

Herhalde babasının cebinde para olmalıydı. Ama kızcağız, babası da olsa bir ölünün sırtındaki giysinin ceplerinde para arayamıyordu.

— Oralarda hiçkimse yok mu kızım sana yardım edecek?

— Hiçkimse yok burda... Korkuyorum.

— Beni iyi dinle kızım. Ağlama önce... Ben şimdi oraya geleceğim, iskeledeki bütün genel telefonlara bakar, seni bulurum. Ben oraya gelinceye dek sen olduğun yerden sakın ayrılma. Ben şimdi bir taksiye atlayıp geliyorum.

Kızcağız,

— Peki... dedi.

" Siz gelinceye dek burdan ayrılmayacağım..." diye de sözümü tekrarladı.

Telefonu kapadım. Hemen giyindim, sokağa fırladım. Anayola çıkıp Feneryolu durağında bir taksi beklemeye başladım. Öyle terslik ki, her zaman vızır vızır taksilerin geçtiği o anayoldan o gece, çok seyrek araba geçiyordu. Elimle işaret edip, yada önlerine çıkarak durdurduğum taksilerden kimisinde yolcu vardı. Onlar da çok telesik işleri olduğundan beni dinlemek

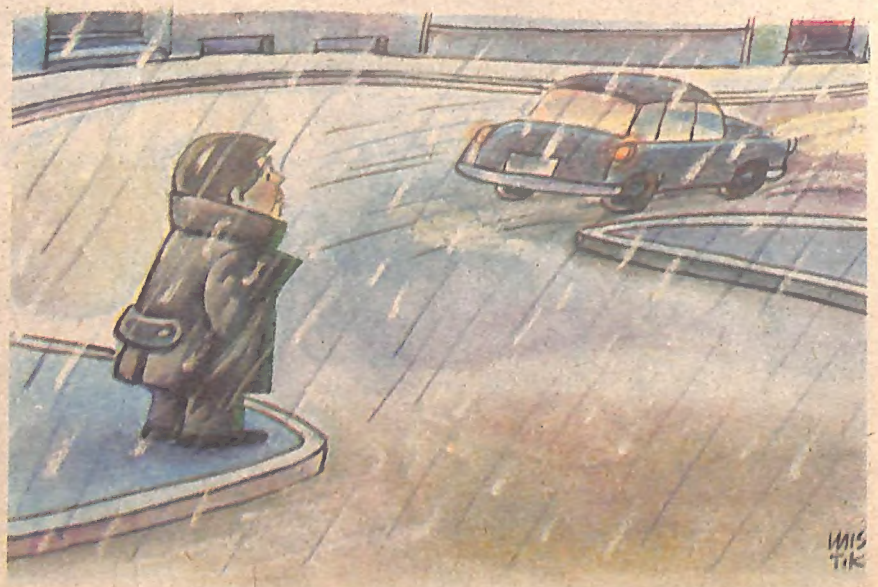

istemiyorlardı. Bir özel arabayı bile durdurdum. Kız çocuğunun durumunu anlatmaya çalıştım. Özel arabayı süren adamın da çok ivedi bir işi varmış. Arabasını sürüp gitti. Belki de sözlerime inanmamıştı, yada ben telesdiğim için iyi anlatamamıştım.

Bana öyle gelmişti ki, sanki orda bir saatten çok beklemiş, bir boş taksi bulamamıştım. Belki o kadar beklememişimdir. Ama kıza çok çabuk yetişmek istediğim için zaman bana çok uzamış gibi geliyordu. Neyse ki, bir özel araba önümde kendiliğinden durdu. Bu bir tanıdığım arabasıydı. Ne yana gitmek istediğimi sordu.

— Aman çabuk Kadıköy'e, giderken yolda anlatırım... dedim.

Arabada giderken, olup biteni o tanıdığıma anlattım. O da çok üzüldü. Kızı da, babasının ölüsünü de, arabayla kızın eniştesinin evine dek götüreceğini söyledi.

Kadıköy iskele alanına gelince ikimiz de merakla arabadan indik. İkimiz birden genel telefon yerlerini dolaştık. Ama kız yoktu oralarda. Her yere, her yana bakındık, göremedik. Soracak kimseler de yoktu. Olsa olsa, ben boş taksi beklerken, bir iyiliksever ağlayan kızı görmüş, babasının yanında ölmüş olduğunu da öğrenince kıza yardım etmiş olabilirdi. Belki de, polisler işe elkoymuşlar, ölüyü bir arabayla hastaneye yada morga filan kaldırmışlardı. Gerçekten böyle miydi? Böyle olduğunu bilsem rahatlayacaktım.

Bitürlü ordan ayrılamıyordum. Sanki ağlayan kız oralarda bir yerdeymiş de ben bulamıyormuşum gibi geliyordu. Soğuktan titreyerek rıhtımdan geçen kılıksız birini gördüm, ona sordum, böyle bir kız görüp görmediğini. Görmemiş. Oralarını epiy arandıktan sonra evime döndüm. O gece sabaha dek uyuyamadım. Yalnız o gece değil, ne zaman, yalnızca sesini, ağlamasını duyduğum o kızcağızı anımsasam, uykularım kaçar. Kızın ağlayan sesini, hıçkırışını duyar gibi olurum.

İşte benim unutamadığım bir anım da budur. Bu olay beni çok etkilemiştir. Kış gecesinin soğuğunda, telefonda ağlayışını, hıçkırıklarını duyduğum o kızcağız... Şimdi kimbilir nerelerdedir? Benim kim olduğumu da bilmez, benim de onun kim olduğunu bilmediğim gibi... Aradan oniki yıl geçti. Şimdi o kız çocuğu, genç bir kız olmuştur, belki de evlenmiştir. Hatta belki de, o gece benimle telefonda konuşmuş olduğunu bile unutmuştur. Evet, en iyisi unutsun...

Sevgili çocuklarım, bende derin bir iz bırakmış olan bu olay, bilmem size de ilginç geldi mi?

halit kıvanç
SİZLERLE

BASKETBOLUN BABASI

BASKETBOLSEVERLER, şu anda topun bir sepete girmesiyle duydukları büyük heyecanın ne zaman başladığını merak ederler mi? Arada ettikleri olur. Fakat gene de o büyük heyecan içinde merakları erir, gider. Oysa basketbolun böylesine popüler olacağını, dünyada milyonların sevgisini kazanacağını "Basketbolun Babası" önceleri tahmin bile etmemişti. Bu baba, Dr. James Naismith'tir.. Aslen Kanada'lı ama yaşamının 39 yılını Amerika'da spor öğretmenliği yaparak geçirmiş. Springfield eyaletindeki YMCA okulunda öğretmendi Naismith.. Gece demiyor, gündüz demiyor, hayalindeki bir sportif oyunu gerçekleştirmeyi düşünüyordu. Topla oynanacaktı bu oyun. Fakat nasıl? Okullarda, iş yerlerinde, bürolarda kağıtları atmak için çöp sepetleri vardır ya.. İşte Naismith bu sepetlere topu atarak esinlenmiş ve "Bu biçimde bir spor olamaz mı?" demişti. Sonradan fikrini uygulama alanına koyabilmek için deneyimlere başlamıştı. James Naismith 1861'de doğmuştu. Hayali, ancak 31 yaşına geldiğinde, evet, 1892 yılında gerçekleşti. 20 Ocak 1892 günü Springfiel'de ilk basketbol karşılaşması yapıldı. Takımlar 7'şer kişiden oluşuyordu. Top sepete girince atan takım 3 puan kazanıyordu. Favl atışlarında topun sepete girmesi ise, o takıma 2 puan kazandırıyordu. Önceleri sepetin altı kapalıydı. Kısa sürede bu spor dalı gelişirken, sepetin altı da açıldı ve topların yere düşmesi sağlandı. Kuralları sürekli değişti ve bugünkü şeklini aldı. Bugün dünyada en sevilen sporlar arasında yer alan basketbolün Türkiye'ye gelişi çok eskidir. Yurdumuzda ilk kez basketbol 1904 yılında, İstanbul'daki Robert College (Robert-Kolej) Amerikan Okulu'nda oynanmıştır. Ama gerçek anlamda basketbolün memleketimize gelişi 1911'e rastlar. Galatasaray Lisesi beden eğitim öğretmenlerinden Ahmet Robenson, eline geçen ingilizce bir kitapta basketbolü tanıtan bir yazıya raslar ve bu kitaptan öğrendikleriyle basketbolü arkadaşlarıyla, öğrencileriyle oynamaya girişir. Kitaptan anladıkları kadarıyla, cimnastik salonunun duvarlarına birer kağıt sepeti asar ve onar kişilik takımlarla maça başlarlar. Fakat durum 8—3 iken oyun durur. Çünkü oynayanlarda kanamadık burun, şişmedik göz, patlamadık kaş kalmaz. İki yıl sonra bu kez Fenerbahçe'liler bir basketbol takımı kurar ve oynamaya başlar. Ancak basketbolün bizde gereği gibi başladığı tarih, Cumhuriyetimizin ilanından sonradır. Resmi ilk basketbol örgütü 1925'de kurulmuştur. Basketbolde ilk milli maçımız ise 1936 yılına rastlar. 24 Haziran 1936'da İstanbul'da yaptığımız ilk milli basketbol maçında Yunanistan'ı 49—12 gibi açık farkla yenmeyi başarmıştık. Bu ilk milli basketbol takımımız "Naili Moran, Feridun Koray, Sadri Usuuğlu, Hazdayi Penso, Jak Habib, Nihat Ertuğ, Dinois Sakalak, Hayri Arsebük'ten kuruluydu.

"Basketbolün Babası" olarak spor tarihine geçen Dr. James Naismith yarattığı spor dalıyla ilgili yazılarından birinde şöyle demişti: "Bu spor kasları geliştirir, bedene yararlıdır. Ama daha önemlisi, oyuncular birbiriyle yapışık gibidir. Her an birbiriyle sertçe kapışabilirler. İşte basketbol, bu durumda sinirlerin kontrolüne, kızgınlığın frenlenmesine de yarayan bir spor olacaktır. Oyuncu duygularını kontrol altında tutarsa başarılı olur. Bu sporla insan karakterine etkili olunacağını umuyorum."

1939'da 78 yaşında ölen "Basketbolün Babası", sporun temiz amacı için çalışanlardandı. Sporu onun düşündüğü gibi yapanlar çoğaldıkça insanların birbirine gerçekten yaklaşmasında sporun rolü de büyüyecektir.

ÖYKÜ

ADOŞ

AYSEL KARAGÜLLE

BENİM adım Adoş. On yaşındayım. Üç yıldır ilkokul birinci sınıfta okuyorum. Çok üzülüyorum buna. Ağladığım olur arada. İkinci sınıfa geçemediğimden. İkinci sınıfa geçmek, ikinci sınıfta okumak ne güzel olmalı.. Beşinci sınıf derken ortaokul, lise... Onun için bu yıl çok çalıştım, çalışıyorum. Öğretmenim her zaman söylüyor. Eğer ben çok kitap, gazete okursam Türkçeyi daha çabuk öğrenirmişim. Bilmezler ki bizim burada kaçak eşyalar satılır. Kitap satılmaz.

Cizre'de oturuyorum. Cizre nerede mi? Mardin iline bağlı, Suriye sınırında bir ilçe. Doğduğumdan beri buradayım. Güzeldir bizim buralar. Kışın hiç soğuk olmaz. Yazın çok sıcak olur. Geceleri damların üstünde yatarız. Gündüzleri Dicle'ye gideriz serinlemeye. Dicle öyle güzel, öyle alımlı akar ki, sormayın gitsin. Üzülürüm sular akıp gittikçe. Dili olsa konuşurdu herhal. "Beni kullanın, boşuna akmayayım," derdi. Öğretmenim de böyle düşünüyor. Geçen yıl az kalsın kardeşim boğuluyordu. Abim kurtardı. Biz tam yedi kardeşiz. Kavga ederiz arada. Küseriz birbirimize. Yağmurdan sonra güneş açar ya, işte öyle uzun süreli olmaz küskünlüklerimiz. Hoşnutum kardeşlerimden. En fazla abimi severim. Abim istemedi ama onun istemesiyle olmuyor ki. Okumamı istiyor. Akıllıymışım, hep öyle der abim. Üç yıldır birinci sınıfta okumak akıllı olmak mı? Çözemiyorum bunu.

Bizim burada çoğunluk hayatını kaçakçılıktan sağlar. Kaçakçılık öyle bir iş ki. Dibi tutmuş kazana benzer. Temizlenmez kolay kolay.

Ölürler, öldürürler. Benim de dayım öldü geçenlerde. Sınırda jandarma ile çatışmaya girmiş. Geride beş çocuğuyla yengem kaldı. Anam dört aydır yas tutar. Radyomuz vardı. Saklamış onu. Yaslıyız diyor. Abim televizyon görmüş, anlata anlata bitiremiyor. Bir kez öğretmenim sormuştu. "Adoş, televizyon izliyor musun?" "Bilmiyorum, görmedim öğretmenim," dedim. Babam biraz gönüllü televizyon almaya, anam engel oluyor. Anama kızıyorum bazen; dayım öldüyse suç bizim mi?

Burada erkek çocuklar daha çok sevilir. Herhal bu yüzden babam bana çok düşkün. Her dediğimi yapar. Bilye oynamasını severim. Babam bunu bildiği için hep bana çeşit çeşit bilyeler alır. Kırmızı, mavi, beyaz bilyeler. Resimler yaparım. Dicle'nin, bilyelerimin, çiçeklerin. Yeşil eriği, kırmızı narı da çizerim. Sınıfta birinciyimdir resimde. Öğretmenim beğenir yaptıklarımı. Çok hızlı koşarım ben. Kimse yarışamaz benimle. Anam her yere beni gönderir. "Adoş, koş bakkaldan ekmek al da gel." "Adoş, çabuk yengeni çağır da gel."

Aslında iyi çocuğum ben. Herkes söylüyor bunu. İşte en büyük üzüntüm Türkçeyi öğrenememek. Bir öğrensem, ikinci sınıfa geçsem.

Dün akşam evde anamla konuşuyordum. Babam kızdı bana. "Hem Türkçe öğrenmek istiyorsun, hem Türkçe konuşmuyorsun. Bu ne biçim iş?" Anam da babama kızdı. "Türkçe öğrenip te ne yapacak? Gitmesin okula," dedi.

Düşünürüm bazen Ankara'yı, İstanbul'u, Adana'yı. Oradaki çocukları, okulları. Acaba, Türkçe öğrenemeyen çocuklar olur mu? Onlar da tandır ekmekleri yer mi, nasıl oyunlar oynarlar, sıcaktan bunalınca suya girerler mi, ya da tatlıyı severler mi, bizleri düşünürler mi?

PEMBE PANTER

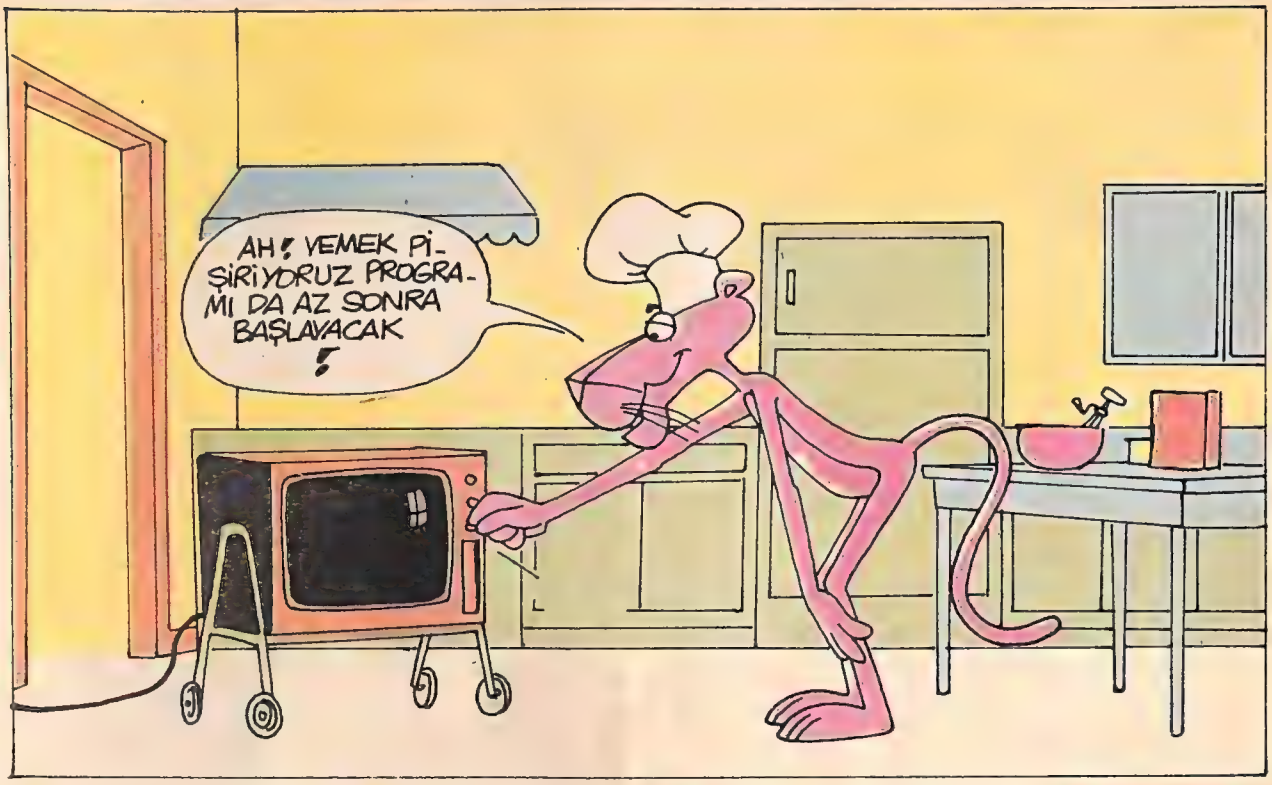

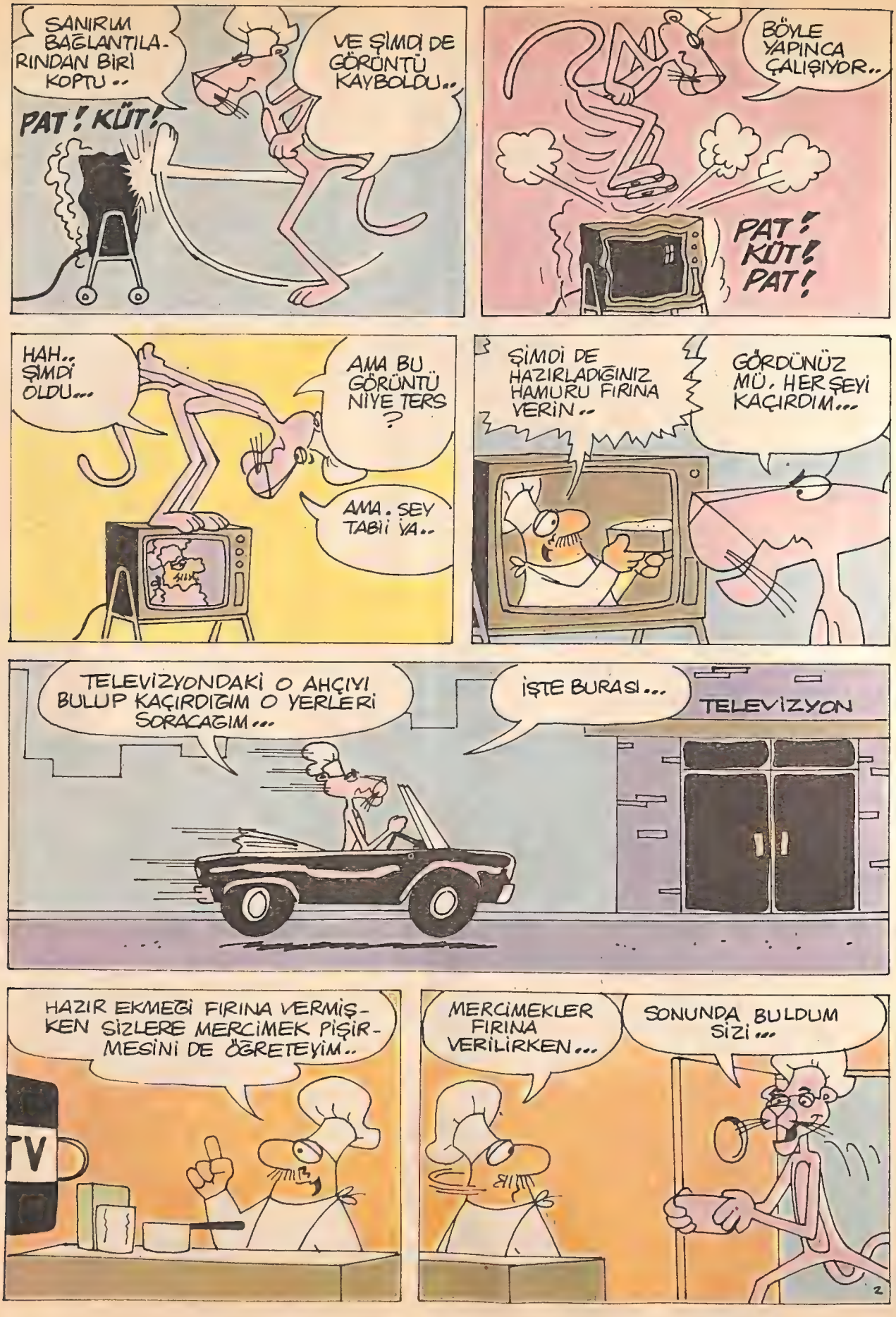
SANIRIM BAĞLANTILARINDAN BİRİ KOPTU..
PAT! KÜT!
VE ŞİMDİ DE GÖRÜNTÜ KAYBOLDU..
BÖYLE YAPINCA ÇALIŞIYOR..
PAT! KÜT! PAT!
HAH.. ŞİMDİ OLDU...
AMA BU GÖRÜNTÜ NİYE TERS ?
AMA.. ŞEY TABİİ YA..
ŞİMDİ DE HAZIRLADIĞINIZ HAMURU FIRINA VERİN..
GÖRDÜNÜZ MÜ. HER ŞEYİ KAÇIRDIM...
TELEVİZYONDAKİ O AHÇIYI BULUP KAÇIRDIĞIM O YERLERİ SORACAĞIM...
İŞTE BURASI...
TELEVİZYON
HAZIR EKMEĞİ FIRINA VERMİŞKEN SİZLERE MERCİMEK PİŞİRMESİNİ DE ÖĞRETEYİM..
TV
MERCİMEKLER FIRINA VERİLİRKEN...
SONUNDA BULDUM SİZİ...

ÇABUK BURADAN ÇIK.. ÇEKİM YAPILACAK...
HA? ANLAMADIM? NE DEDİNİZ?..
SANA BURADAN DIŞARI ÇIK DEDİM...
BÖYLE MIRILDANARAK KONUŞTUĞUNUZA GÖRE SİZİ NASIL İŞE ALDILAR?..
SANA ÇABUK BU—
BÖYLE BAĞIRMANIZA GEREK YOK. BEN SAĞIR DEĞİLİM...
İŞTE BURADA. ÇABUK DIŞARI ATIN..
RARI RAP? RAP!
KÜÜTT!
HIH, BUNLAR DA HİÇ KONUKSEVER DEĞİLLER. NE GÜZEL EKMEK YAPMASINI ÖĞRENECEKTİM..
ANNEM BİR İŞTE BAŞARILI OLAMAZSAN, ONLARI KANDIRMAYI DENE DERDİ...
ŞU ŞAPKAYI İKİYE BÖLEYİM VE ...
ÇAART!
AĞZIMA DOLDURAYIM..
3

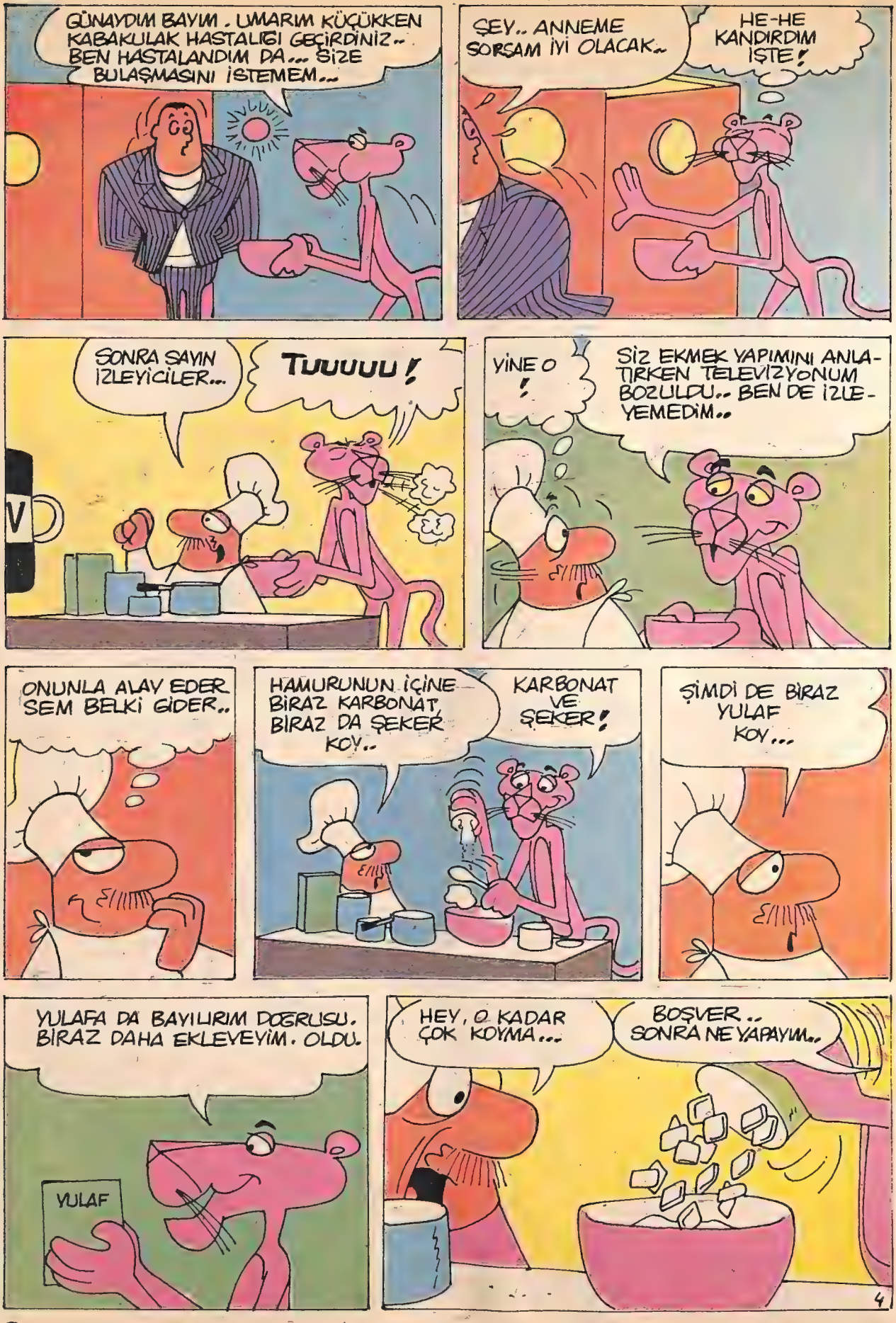
GÜNAYDIM BAYIM. UMARIM KÜÇÜKKEN KABAKULAK HASTALIĞI GEÇİRDİNİZ.. BEN HASTALANDIM DA... SİZE BULAŞMASINI İSTEMEM...
ŞEY.. ANNEME SORSAM İYİ OLACAK..
HE-HE KANDIRDIM İŞTE!
SONRA SAYIN İZLEYİCİLER...
TUUUUU!
YİNE O!
SİZ EKMEK YAPIMINI ANLATIRKEN TELEVİZYONUM BOZULDU.. BEN DE İZLEYEMEDİM..
ONUNLA ALAY EDER SEM BELKİ GİDER..
HAMURUNUN İÇİNE BİRAZ KARBONAT, BİRAZ DA ŞEKER KOY..
KARBONAT VE ŞEKER!
ŞİMDİ DE BİRAZ YULAF KOY...
YULAFA DA BAYILIRIM DOĞRUSU. BİRAZ DAHA EKLEYEYİM. OLDU.
YULAF
HEY, O KADAR ÇOK KOYMA...
BOŞVER.. SONRA NE YAPAYIM..
4

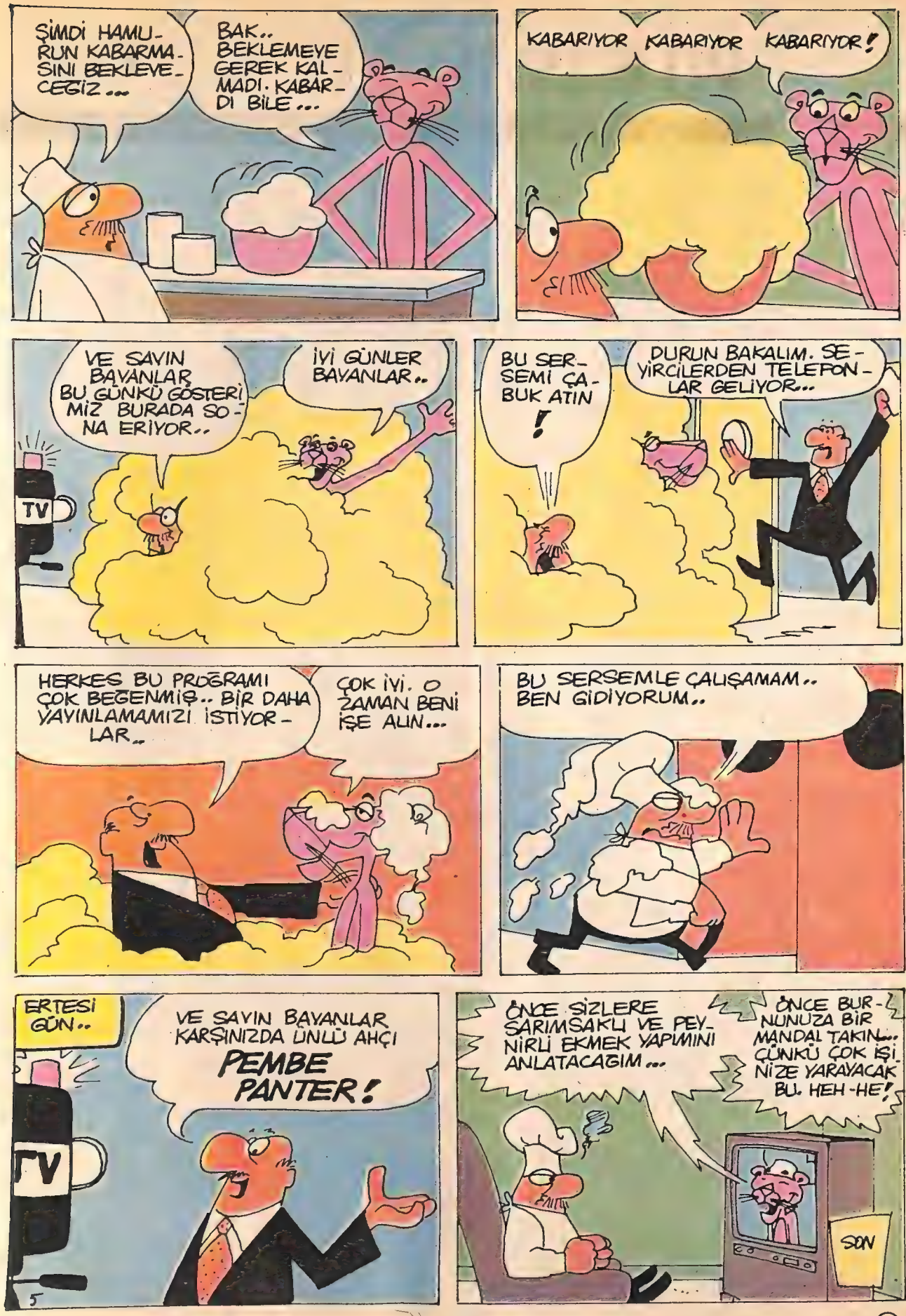
ŞİMDİ HAMURUN KABARMASINI BEKLEYECEĞİZ...
BAK.. BEKLEMEYE GEREK KALMADI. KABARDI BİLE...
KABARIYOR KABARIYOR KABARIYOR!
VE SAYIN BAYANLAR BU GÜNKÜ GÖSTERİMİZ BURADA SONA ERİYOR..
İYİ GÜNLER BAYANLAR..
TV
BU SERSEMİ ÇABUK ATIN!
DURUN BAKALIM. SEYİRCİLERDEN TELEFONLAR GELİYOR...
HERKES BU PROĞRAMI ÇOK BEĞENMİŞ.. BİR DAHA YAYINLAMAMIZI İSTİYORLAR..
ÇOK İYİ. O ZAMAN BENİ İŞE ALIN...
BU SERSEMLE ÇALIŞAMAM.. BEN GİDİYORUM..
ERTESİ GÜN..
VE SAYIN BAYANLAR KARŞINIZDA ÜNLÜ AHÇI PEMBE PANTER!
TV
5
ÖNCE SİZLERE SARIMSAKLI VE PEYNİRLİ EKMEK YAPIMINI ANLATACAĞIM...
ÖNCE BURNUNUZA BİR MANDAL TAKIN... ÇÜNKÜ ÇOK İŞİNİZE YARAYACAK BU. HEH-HE!
SON

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY-Türkçesi: VİVET KANETTİ-Resimler: SEMPE

Ne yazık ki Brötanya'da güneş, bazen güneye bir tur atmaya gider. Bu nedenle, Güzel-Sahil otelinin patronunun bir gözü, hep barometrededir. Böylece oteldekilerin atmosfer basıncını ölçebilir.

NEŞE KAYNAĞI

BİZ tatilimizi bir otelde geçiriyoruz, kıyısında plaj var, deniz var, çok eğleniyoruz, bugün dışında, çünkü bugün yağmur yağdı, hiç de gırgır olmadı tabii, ne yani yalan mı? Aksi gibi yağmur yağınca büyükler bizi tutamıyorlar, biz çekilmez oluyoruz ve bir sürü mesele çıkıyor. Otelde çok dostum var, Fıldır ve Hımbıl, sonracıma Cingöz, ne aptal şey şu Cingöz! Sonracıma babası çok güçlü olan Dimdom, sonracıma Bıngıl, sonracıma Kırpık. Hepsi çok tatlı çocuklardır, ama her zaman çok uslu durmazlar. Bugün çarşamba olduğundan, öğleyin yemekte makarna ve biftek vardı, ama hiç doymayan babamla Bıngıl'ın annesi, türlü de yediler. Ben plaja gitmek istediğimi söyledim. "Yağmur yağdığını görüyorsun. Tepemi attırma. Arkadaşlarınla otelin içinde oyna" dedi babam. Ben arkadaşlarımla plajda oynamak istediğimi söyledim, babam bir temiz dayak isteyip istemediğimi sordu, ben tabii istemediğim için ağlamaya koyuldum. Sofrada Hımbıl da esaslı bir zırıltı tutturdu, Fıldır'ın annesi Fıldır'ın babasını, onları hep yağmur yağan bir yere götürmeye karar verdiği için kutladı, Fıldır'ın babası, bu kararın kendisinden çıkmadığını, yaşamında aldığı en son kararın evlenmek olduğunu söyledi. Annem babama küçüğü ağlatmamasını, babam da canını sıkmaya başladıklarını söyledi, Dimdom tatlısını yere döktü, babası ona bir tokat attı. Müthiş bir gürültü kopmuştu yemekhanede. Otelin patronu geldi, kahve servisinin salonda yapılacağını, plak dinleyeceğimizi, ve radyoda, yarın yakıcı bir güneş olacağını söylediklerini bildirdi.

Salonda bay Güleç, "Ben çocuklarla ilgilenirim" dedi. Bay Güleç, gülmeyi ve herkesle arkadaş olmayı çok seven, pek sevimli bir adamdır. Habire milletin sırtına vurur, babam bundan çok hoşlanmaz, çünkü bay Güleç kendisine vurduğunda sırtı güneşten cılk yaraydı. Dün akşam bay Güleç, üstüne bir perde ve bir abajur geçirdi, otelin patronu babama, Bay Güleç'in gerçek bir neşe kaynağı olduğunu anlattı. "Beni pek neşelendirmiyor" dedi babam ve yatmağa gitti. Tatilini bay Güleç'le geçiren bayan Süzgün Güleç, hiç ağzını açmaz, hep yorgun bir hali vardır.

Bay Güleç, ayağa kalktı, bir kolunu kaldırdı ve bağırdı:

— Çocuklar! Beni iyi dinleyin! Şimdi sıraya girip ardımdan gelin. Hazır mısınız? Hedefimiz yemekhane! İleriii marş! Bir'ki, bir'ki, bir ki.

Bay Güleç, yemekhaneye girdi, sonra hemen dışarı çıktı. Pek hoşnut görünmüyordu. Neden peşinden gelmediğimizi sordu.

— Çünkü biz, dedi Cingöz (ne aptal şey şu Cingöz!) plaja gidip orada oynamak istiyoruz.

— Daha neler, daha neler, dedi bay Güleç. Bu yağmurda plaja gitmek için çılgın olmak gerekir. Gelin benimle, burada çok daha güzel eğleneceğiz. Göreceksiniz, sonra hep yağmur yağmasını dileyeceksiniz.

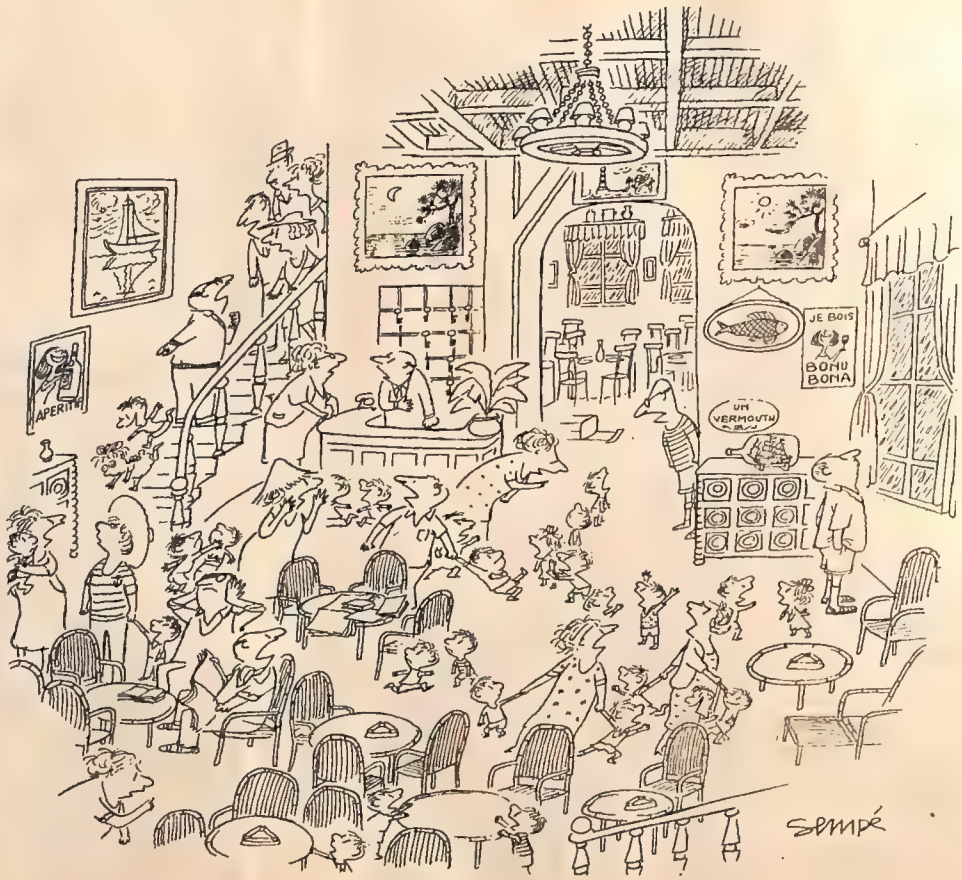

Ve bay Güleç kahkahalarla gülmeye başladı.

— Gidelim mi? diye sordum Dimdom'a.

— Başka çaremiz yok, dedi Dimdom. Ötekilerin peşine takıldık.

Yemekhanede bay Güleç, masaları ve iskemleleri kenara itti ve körebe oyunu oynayacağımızı söyledi. Ebe kim? diye sordu bay Güleç, biz ebe kendisi olsun dedik, bay Güleç peki dedi, gözlerini bir mendille bağlamamızı söyledi, ama mendillerimizi görünce cebinden kendininkini çıkarmayı yeğ tuttu. Sonra ellerini öne doğru uzattı ve bağırmaya başladı: "Huu. Sizi yakalayacağım! Sizi yakalayacağım! huuu" diye. Kahkahalarla gülüyordu.

Bendeniz, dama oyununda müthişimdir, bu yüzden, Hımbıl damada herkesi yenebileceğini ve şampiyon olduğunu söyleyince, çok güldüm. Benim gülmem Hımbılın hoşuna gitmedi, madem öyle görüşürüz dedi, otelin patronundan dama oyununu istemek için salona gittik, ötekiler de damada kimin daha kuvvetli olduğunu öğrenmek için peşimize takıldılar. Ama otelin sahibi bize dama oyununu vermek istemedi, bu oyunun büyükler için olduğunu, taşları yitirmemizi istemediğini söyledi. Tartıştığımız sırada arkadan bir ses geldi: "Yemekhaneden dışarı çıkmak yok." Bu, bizi aramaya çıkmış bay Güleç'in sesiydi. Bay Güleç, gözleri artık bağlı olmadığı için bizi bulabilmişti. Yüzü kıpkırmızı olmuştu, sesi de biraz titriyordu. Yeni piposuyla sabun köpükleri yaptığını gördüğünde, babamın sesinin titrediği gibi.

— Peki, dedi Bay Güleç. Anne babalarınız öğle uykusuna yattığına göre, salonda kalıp tatlı tatlı eğlenebiliriz. Çok hoş bir oyun biliyorum ben. Kalem kağıt alıyorsunuz, ben bir harf söylüyorum, siz de beş ülke adı, beş hayvan adı, beş kent adı yazıyorsunuz. Yitirene bir ceza vereceğiz.

Bay Güleç kağıt, kalem bulmaya, biz de yemekhaneye iskemlelerle otobüsçülük oynamaya gittik. Bay Güleç, bizi aramaya geldiğinde, sanırım biraz kırgındı. "Herkes salona!" dedi.

— A harfiyle başlıyoruz dedi bay Güleç. Hadi iş başına! Son hızla yazmaya koyuldu.

— Benim kalemimin ucu kırıldı. Haksızlık bu, dedi Bıngıl. Fıldır:

— Bayım, Kırpık kopye çekiyor! diye bağırdı.

— Doğru değil, pis yalancı! dedi Kırpık.

Fıldır, Kırpık'a bir tokat attı. Kırpık önce biraz şaşırdı, sonra Fıldır'ı tekmeledi, Bıngıl, tam "Avusturya" yazacağım sırada kalemimi elimden aldı, ben burnuna bir yumruk patlattım, Bıngıl gözlerini yumdu, sağına soluna tokatlar savurmaya başladı. Cingöz, "Hey çocuklar! Antlar ülke midir?" diye bağırıyordu. Müthiş bir patırdı kopmuştu. Teneffüs kadar hoştu, birden kütt! yere bir küllük düştü. Otelin sahibi koşarak geldi, bizi azarladı, annelerimiz babalarımız salona geldiler, bizlerle ve otelin sahibiyle kapıştılar. Bay Güleç çekip gitti.

Onu, akşam yemek saatinde Bayan Süzgün Güleç buldu. Bay Güleç, bütün gün deniz kıyısında oturmuş, yağmurun altında iyice ıslanmıştı.

Bay Güleç, gerçekten bir neşe kaynağıymış, çünkü babam onu akşam otele girerken gördüğünde, o kadar güldü ki yemek bile yiyemedi. Oysa otelde, çarşamba akşamları balık çorbası veriyorlar.

KIRPI ÇOCUK

UMUR BUGAY

MATEMATİK DE ÇALIŞSAM BİSİKLET YOK!

Babam, "Yaz geldi," dedi. "Artık ne gaz derdimiz var, ne kömür". Mendiliyle alnını sildi. Birlikte pazardan dönüyorduk. Babamın elinde iki tane kocaman, benimkinde küçük bir file vardı. Çok yorulmuştuk. "Biraz duralım şurada" dedi babam. Filelerimizi yere koyduk.

Arkamızda bir pastane vardı. Çocuklar önünde durmuş külahta dondurma alıyorlardı. Yutkunduğumu gördü babam. "Bakma öyle," dedi. "Daha dondurma zamanı değil. Hem sana dondurma yok bu yaz. Karneni hiç beğenmedim. Geçen yıl orta yoktu. Matematik'e çalışmalısın."

Karnemde bir orta var. Sınıfı geçtim ama babam bu yaz ne istesem almayacak biliyorum. Bir bisikletim olsun isterdim. Bakkal Osman oğluna aldı. Karşımıza geçip fiyaka yapıyor. Oysa daha binmesini bile bilmiyor.

" Haydi," dedi babam. "Yürüyelim. Annen yemek yapacak. Bizi bekliyor. Geç kalmayalım". Filelerimizi aldık yerden. Karşı kaldırıma koşturarak geçtik. Arkamızdan bir şangırtı koptu. Döndük. Bir de baktık ki, iki araba birbirine çarpmış. "Bak nasıl yandan bindirdi?" dedi babam. "Suç ötekinde. Sağından geçmeye kalktı. Bunların ehliyetlerini alacaksın. Memlekette benzin yok. Adamlar araba tokuşturuyor!" Birden karıştı ortalık. Arabaların sahipleri bağıra, çağıra birbirlerinin üstüne yürüdüler. Ayıran yoktu. İzlemesi güzeldi benim için. Babam, "Eğlencenin sırası değil," dedi. "Kollarım koptu yükten. Yürü gidelim."

Karşıdan sırtına büyük bir gaz tüpünü yüklenmiş Fikret amca geliyordu. Bizim mahallede oturur. Babamı uzaktan tanır. Selamlaştılar. Soluk, soluğa, "Bak şu halime birader," dedi. "İki gündür tüp arıyorum. Omuzum kırıldı. Evde yemek pişirecek damla gaz yok."

Babam sıkıntılı, "Yaaa.." dedi. "Bereket bizim evde havagazı var. O da kandil gibi yanıyor ama ne yapacaksın?"

Fikret amca söylenerek yürüdü. "Taksi tutsam dünyanın parası. Şurdan şuraya yüz lira istiyorlar. Bir tüp bize kaç liraya gelir birader?"

Babam arkasından seslendi gülümseyerek: "IMF'den yardım geliyor yakında! Ölmez de sağ kalırsak herşey bollaşacak!"

Konuşmadan eve doğru yürüdük. "Matematik çalışsam babam acaba bisikleti alır mı?" diye düşünüyorum içimden. Anlaşılan bizim bisiklet de IMF'den gelecek yardıma bağlı.

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATİLA ALPÖGE ■ DEVRİM ALPÖGE

ÇİPKO

ÇİPKO Hintçe bir sözcük. Anlamı da "sarılmak" demek. Çipko'nun bir öyküsü var. Hem de çevremizle, çevre bilinciyle ilgili.

Hindistan'da bir dağ köyü. Fakir bir köy.. Halk fazla bir uğraşı alanı bulamıyor köylerinde. Fazla bir çiftçilik de yapamıyor. Yanı başlarında kocaman, hudutsuz bir orman var. Orman, Orman İdaresi'nin; devletin. Kentten zaman zaman bazı adamlar geliyor. Büyük şirketlerin adamları. Orman İdaresinden özel izinleri var. Ağaçları kesip kesip götürüyorlar. Bizim dağ köylüleri de bunları uzaktan seyrediyor.

Bir gün içlerinden biri, şöyle diyor:

— Yahu, bir kooperatif kuralım. Biz de ağaç keselim ve satalım. Ayrıca burada küçük marangoz atölyeleri de kurarız belki. Ağaçları işleyip satarız. Bize iş çıkmış olur. Biraz para kazanırız köylüler olarak.

Herkes bu düşünceyi çok seviyor. Oturup Orman İdaresi'ne bir mektup yazıyorlar; izin almak için. Bir kaç hafta sonra mektuplarına cevap geliyor. Şöyle diyor cevapta:

— Biz ağaç kesme işini ancak ve ancak büyük şirketlere veririz. Küçük girişimlerle uğraşamayız. Bu bakımdan size izin veremeyiz.

Köylüler şaşırıp kalıyor. Anlamakta zorluk çekiyorlar.

— Nasıl olur? Orman burnumuzun dibinde. Bize yasak da, tâ uzak kentlerden gelenlere izin var.

— Bu işin büyüğü küçüğü olur mu?

— İş büyüğe gidecek, küçük işsiz kalacak!

Oturup bu konuyu tartışmaya başlıyorlar. Bazı köylüler sertten alıyor, bazıları yumuşak tarafından. Ama ne yapacaklarına bir türlü karar veremiyorlar. Aradan günler, haftalar geçiyor. Konuşmakla geçiyor.

Bir gece, gene köy konuk evinin yanındaki kahvede bu konuyu tartışırlarken içeri birileri giriyor. Yabancılar... "Biz, diyorlar, kentten geldik; çok uzaklardan. Ağaç kesim işine başlayacağız. Orman İdaresinden iznimiz var. Acaba bu gece konuk evinizde kalabilir miyiz?"

Köylüler birden irkiliyorlar. Gördünüz mü? Günlerce oturup tartıştılar. Oysa kentliler geldi işte ve ağaçları kesip gidecekler. İş işten geçmek üzere.

Köylüler hiç belli etmeden adamları hemen konuk ediyorlar. Bir güzel ağırlıyorlar. Yedirip yatırıyorlar. Sonra da hemen toplanıyorlar.

— Şimdi ne yapacağız?

— Tartışmakla geçirecek zaman yok.

Ertesi sabah ne yapacaklarına kısa zamanda karar veriyorlar.

Kentten gelen adamlar sabah olup da uyanınca bir de bakıyorlar ki, köyde pek fazla insan yok. Yalnızca kadınlar var. Bundan bir şey anlamıyorlar. "Neyse" deyip yola koyuluyorlar. Ormana gidiyorlar. İşte o zaman anlıyorlar durumu. Bütün köylüler kesilecek ağaçlara sarılmışlar. Sıkı sıkı sarılmışlar. "Biz bu ağaçları kestirmeyiz. Kesmek istiyorsanız, bizi de kesersiniz." diyorlar.

Kentten gelenler çaresiz kalıyorlar. Ormanın başka bir yerinde kesim yapmak istiyorlar. Köylüler onlardan önce oraya koşup ağaçlara sarılıyor. Şirketin adamları bir kaç gün denedikten sonra bir ağaç bile kesemeden geri dönüyorlar. O sırada köylüler birden ağaç kesmenin ne olduğunu anlayıveriyorlar. Bu ağaçlar çok sayıda kesilince, ortaya erozyon çıkıyor. Erozyonun ne olduğunu biliyorsunuz, değil mi? Yağmur suları iyi toprakları alıp götürüyor ve fakir köylülerin ekin yapacakları alan daha da azalıyor. Köylüler o zaman ağaçların ve ormanın kendileri için ne kadar önemli olduğunu anlayorlar.

"Bugüne kadar bu ormanda yapılanlara hep uzaktan bakıp durmuştuk. Oysa bizim çevremiz yıkılıp duruyormuş. Bizim çevremiz bozuluyormuş. Orman İdaresi yanlış iş yapmış. Bizi ve çevremizi düşünmeden ağaç kestirmiş. Aslında orman bizim malımız."

Gidip bunu başka köylere de anlatıyorlar. O zaman o yöredeki bütün köylüler "çipko" yapmaya başlıyor. Orman İdaresi çaresiz kalıyor ve bir akıllılık düşünüyor. Diyor ki, "sizlere geçen yıllardan kalma borcumuz vardı, bunu yarın dağıtacağız, ama kasabaya gelmeniz gerekli." Köylüler kasabaya inince şirketin adamları geliyor ağaç kesmeye. Köyde kalan kadınlar erkeklerin bir tuzağa düştüğünü görünce bu kez kendileri koşup ağaçlara sarılıyorlar: Çipko!!! Kadın-çocuk bir arada çipko!

Sonunda Orman İdaresi pes diyor. Ağaç kesme işini önce yasaklıyor. Sonra köylülere ağaç diktiriyor ve belli koşullarda, ama gene köylülere, ağaç kestiriyor.

Böylece köylüler "çipko" yöntemiyle çevrelerini çok etkileyen bir konuda başarı kazanmış oluyorlar. Çevreleri için giriştikleri çaba olumlu sonuç veriyor. Çevrelerini korumuş oluyorlar. Ağacı kim kesecek diye başlayan bir kavga, sonunda bir çevre koruma çabasına dönüşüyor.

İşte böyle! Çevre sorunları yalnızca kentlerde yok. Her yerde var. Çevresinin değerini anlayan insanlar bir araya gelip uğraşınca başarı kazanabiliyorlar.

* * *

Bu öyküyü Birleşmiş Milletler Çevre Programı'nın, UNEP'in yayınlarından aldık. İleride UNEP'in çalışmalarından bol bol söz edeceğiz.

Edmundo D'Amicis

İTALYAN KANI

ROMAGNA İTALYA'NIN KUZEYİNDE GÜZEL BİR BÖLGEDİR. İNSANLARI SICAKKANLI VE NESELİDİR. AMA GEÇEN YÜZYILIN İKİNCİ YARISINDA...

ÇABUK EVLERE GİRİP, KAPILARI KAPATIN.

SKAFARELLO GELİYOR!

...BİR ÇOK BÖLGE KORKU İÇİNDE YAŞIYORDU.

NE BEKLİYORUZ SKAFARELLO? SALDIRMANIN TAM ZAMANIDIR.

ARTIK DİKKATLİ OLMALIYIM, BAMBİNOS. BİLİYORSUNUZ BAŞIMA ÖDÜL KONDU.

ÇOCUKLAR.

BAKIN, İKİ ADAMIYLA TEPEDE DURUYOR.

ARANIYOR
TEHLİKELİ KANUN KAÇAĞI POCİO SKAFARELLO'NUN YAKALANMASINA YARDIM EDENE 100.000 TL.

BENEDETTA DUYMADIN MI? SKAFARELLO GELİYORMUŞ!

BU GÜN DE TORUNUMLA BİRLİKTE EVDE YALNIZIM!

FEDERİKO! FEDERİKO! NEREDESİN?..

FEDERİKO GOZANO, SKAFARELLO HAKKINDA BİR TEK KÖTÜ SÖZ DAHA SÖYLERSEN SENİ DÖVERİM.

İSTERSEN DENE MOZZONİ.

BU SKAFARELLO ALÇAK BİR HAYDUTTAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR!

KÜSTAH!

AAAH!

SIKI VUR MOZZONİ!

ONA DERS VER!

BİTİR İŞİNİ FEDERİKO!

CESARET FEDERİKO!

BUNU SEN İSTEDİN!
AAAGH!
FEDERİKO!.. KAVGA ETMEYİN ARTIK ÇOCUKLAR!
O HAYDUT NEREDEYSE KAPIMIZA DAYANACAK, SİZ İSE KAVGA EDİYORSUNUZ!
BUNUN İÇİN İŞTE!
BEN BU HAYDUTU SEVİYORUM ÇÜNKÜ TÜM KASABA HALKINDAN DAHA YÜREKLİ...
FEDERİKO YAPTIĞINI BEĞENDİN Mİ? ANNENLER KENTTE, ANNEANNEM DE EVDE YALNIZ. HAYDİ ÇABUK GİDELİM.
SKAFARELLO BİR KAHRAMANDIR.
AKSİNİ SÖYLEYEN VAR MI? SÖYLEYİN, ONU MU TUTUYORSUNUZ YOKSA BENİ Mİ?
HO, HO, HO! KORKAKLAR, YANITINIZI ANLADIM BİLE!.. TÜMÜNÜZ DE BABALARINIZ GİBİ KORKAKSINIZ!
ÇOCUKLARIN BABALARI VE KASABA HALKI KORKMAKTA HAKLIYDILAR...
ÇABUK!
SKAFARELLO GELİYOR!
HERKES EVİNE!
HEPİMİZ TAVŞANLAR GİBİ KAÇIYORUZ. BU HAYDUDA KARŞI ÇIKABİLECEK BİR TEK KİŞİ BİLE YOK!
HAYDİ FEDERİKO EVE GİDİYORUZ! TANRIM! YİNE ALESANDRO MOZZONİ İLE DÖVÜŞTÜN DEĞİL Mİ?
GETİRDİM ONU BENEDETTA ANA.

BAĞIŞLA ANNEANNE AMA YİNE BENİ KIZDIRDI. SKAFARELLO'YA HAYRAN OLDUĞUNU SÖYLEDİ!
BENİ BÖYLE BİR DURUMDA NASIL YALNIZ BIRAKIRSIN?
ALESSANDRO OĞLUM, EVE GİDİYORUZ!
SEN DE Mİ BABA? SEN DE Mİ SKAFARELLO'NUN ADINI DUYAR DUYMAZ KAÇAN ÖDLEKLER GİBİ DÜŞÜNÜYORSUN?
BENİMLE DAHA SAYGILI KONUŞMAYI ÖĞREN!
AVV!
ARKADAŞLARIMIN ÖNÜNDE BENİ KÜÇÜK DÜŞÜRMEMELİYDİN BABA!
ŞİMDİ SANA KÜÇÜK DÜŞÜRMEYİ ÖĞRETİRİM.
HAYIR SEVGİLİM, YAPMA...
OĞLUMUZU DÖVEREK BİR ŞEY YAPTIRAMAZSIN, BUNU BİLİYORSUN?
YA NE YAPMALIYIM SENCE ELENA?
ALESSANDRO OĞLUM ARTIK ONYEDİ YAŞINDASIN, SENDEN BAŞKA TÜRLÜ DAVRANMANI BEKLERDİM.
RAHAT BIRAK BENİ ANNE. BEN YALNIZCA SKAFARELLO HAKKINDAKİ DÜŞÜNCEMİ SÖYLEDİM. O BİR KAHRAMANDIR.
DİKKAT!.. SKAFARELLO KASABAYA GİRİYOR.
HAYDİ YÜRÜ...
NEDEN?.. SKAFARELLO BANA NE YAPABİLİR? BIRAK BENİ!
TANRIM!.. ÇABUK EVE!

HO,HO! SURAYA BAK SKAFARELLO!
HER ZAMAN-KİGİBİ KORKUDAN ÖLÜYORLAR.
HEY, KADIN!
BE... BEN Mİ?
EVET SEN... O DUVARDAKİ İLÂNI YIRT BAKALIM!
NEDEN YIRTACAKMIŞ?
HAYIR ANNEANNE, YIRTMA!
İLÂNI BURAYA YETKİLİLER KOYDU, EĞER BEĞENMİYORSAN HAYDUTLUKTAN VAZGEÇ!
FEDERICO!
SKAFARELLO KENDİSİNE BÖYLE KONUŞAN BİRİNE RASTLAMAMIŞTI. HELE HELE ON BİR YAŞINDA BİR ÇOCUĞU...
ŞUNUN ÇENESİNİ KAPA PATRON!
OLAMAZ BU!
BABA BAK! SKAFARELLO GEÇECEK DİYE YOLLARDA KİMSE KALMADI. NASIL, YÜREKLİ ADAM DEĞİL Mİ?
SKAFARELLO, ACI BİZE...

O DAHA ÇOCUK, ACI ONA SKAFARELO!
DOĞRU, DAHA ÇOCUK... AMA BU KASABADAKİ TÜM ERKEKLERDEN DAHA YÜREKLİ BİR ÇOCUK...
BU HOŞUMA GİTTİ KÜÇÜK.
BIRAK BENİ!
SKAFARELLO'NUN BİR KAHRAMAN OLDUĞUNU KABUL EDECEK MİSİN?
O PENCERENİN ÖNÜNDEN ÇEKİL!
ONA İLÂNI YIRTTIRMAYACAK MISIN?
ONA BOYUN EĞEMEZSİN PATRON!
ÇENENİZİ KAPAYIN VE BENİ İZLEYİN. BU BENİM İŞİM!
PENCERENİN ÖNÜNDEN ÇEKİLMENİ SÖYLEMİŞTİM!
SKAFARELLO BU!
ALESSANDRO, DUR!
SKAFARELLO!.. SEN BU BÖLGENİN EN YÜREKLİ ADAMISIN...

PÖH!
NE?..ANLAYAMIYORUM. SÖZLERİMİ BEĞENMEDİ GALİBA...
KAPA SU PENCERESİNİ!
ALÇAK!.. BUNU UNUTMA!
HAYDİ, NE BEKLİYORSUNUZ HEPİNİZ?
PARA KESELERİNİZİ ATIN ÇABUK!
SİZE TAM BEŞ DAKİKA SÜRE!
YOKSA KASABAYI BAŞTAN BAŞA KURŞUNA DİZECEĞİM...
KASABADA BİR KEZ DAHA TERÖR HAVASI ESTİ...
VE BİR KEZ DAHA HAYDUT SKAFARELLO...
BİZİ SOYDULAR...
... DAĞLARA DOĞRU KAÇTI...
HA,HA! FARKINDA MISIN PATRON?
KORKU BİZİM TEK DOSTUMUZ, HO,HO!
NASIL KURTULABİLDİĞİMİZİ HÂLÂ ANLAYAMIYORUM FEDERİKO!
BEN ANLIYORUM!

TÜM KASABALILAR BU HAYDUTA KARŞI ÇIKABİLSE, OLAYLAR DAHA BAŞKA TÜRLÜ GELİŞİRDİ...
NEYSE, ŞİMDİ YATAĞA... YARIN BİZİMKİLER KENTTEN DÖNÜP DE OLANLARI DUYARLARSA...
ONLARA MOZZONİ'YLE DÖVÜŞTÜĞÜMÜ SÖYLEYECEK MİSİN?
BİR DAHA YAPMAYACAĞINA SÖZ VERİRSEN SÖYLEMEM.
SÖZ.. İYİ GECELER ANNEANNE.
İYİ GECELER ÇOCUĞUM..
ERTESİ GÜN FEDERİKO'NUN ANNESİ BABASI VE KIZKARDEŞİ GELDİLER
ANNEANNE!
DUUUR!
HELE ŞÜKÜR GELDİNİZ KIZIM! KENT NASILDI?
BİR SÜRÜ KUMAŞ ALDIK. ONLARI BURADA SATARIZ, ANNE.
TABİİ SKAFARELLO BİZE İZİN VERİRSE OĞLUM...
NE OLDU ANNE? YA FEDERİKO?
ANNEANNE OLANLARI ANLATTI...
FEDERİKO YÜREKLİ DAVRANMIŞ AMA OLABİLECEKLERİ DÜŞÜNDÜKÇE...
BRUNO, KORKUNÇ BİR ŞEY BU!
O SIRADA FEDERİKO OKULDAN ÇIKIYORDU...
DİKKAT MOZZONİ GELİYOR! EMİNİM YİNE ÖYLE KONUŞACAK.
NE O?.. GÖZÜN İYİLEŞTİ Mİ KORKAK? HE, HE!..

HO! HO! HO!
HEY!
HUA HA, HA!
EMİNİM DÜN SKAFARELLO EVİNİZİN ÖNÜNDEN GEÇERKEN ANNE-ANNENLE SEN KORKUDAN TİTRİYORDUNUZ! HA, HA!
YANILIYORSUN MOZZONİ!.. KASABADA ONA TEK PARA VERMEYEN BİZDİK. OYSA SEN PENCEREDE İDİN. İĞRENİYORUM SENDEN..
ALÇAK, SENİ...
KES ARTIK...
SUSMANI SÖYLEDİM...
UUUAAH!
BURNUN KANIYOR MOZZONİ!
BUNU SANA ÖDETECEĞİM.
HA, HA, HA! BU UFAKLIK PATAKLADI SENİ.
NASIL OLDU Kİ MOZZONİ? O DAHA ON BİR YAŞINDA..
DOKTORA GİTMEM GEREK AMA BUNU ÖDETECEĞİM...
FEDERİKO EVE GİDİNCE BABASININ YANINDA GARİP BİR KONUK BULDU.
BİR DAKİKA BAY SUBAY, İŞTE OĞLUM.
SENİNLE KONUŞMAM GEREK DOSTUM.

SKAFARELLO'NUN KARŞISINDA GERÇEKTEN YÜREKLİ DAVRANMIŞSIN. KUTLARIM.
KUTLAMANIZ GEREKMEZ BEN KAHRAMANLIK YAPMADIM KI...
SKAFARELLO O İLÂNI DUVARDAN İNDİRMEMİ İSTEDİ, BEN İSE İNDİRMEDİM...
OĞLUNUZ GERÇEKTEN YÜREKLİ. BİLGİLERİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER. BU HAYDUTU MUTLAKA YAKALAYACAĞIZ.
ANNEANNEM BANA HER ŞEYİ ANLATTI, OĞLUM. BU İŞİ NASIL BAŞARDIN?
DEDİM YA, O İLÂNI İNDİRMEYECEĞİMİ SÖYLEDİM...
FEDERİKO, OĞLUM!
GALİBA ANNEANNEM OLAYLARI ABARTMIŞ. NE VAR ANNE?
BANA SÖZ VER FEDERİKO...
NE İSTERSEN ANNE...
BABANLA BEN KENTE İNDİĞİMİZDE ANNEANNENLE EVDEN ÇIKMAYIN, OLUR MU?
SÖZ...
SKAFARELLO UZUN SÜRE ORTAYA ÇIKMADI. BİR SABAH...
HEY, NEREDESİNİZ?
NE OLDU? BU NE HEYECAN?
TATİLE GİRDİK ARTIK!
ÇOK İYİ!
BİLİYOR MUSUN? MEZUN OLDUKTAN SONRA OKULA DÖNEMEYECEĞİM İÇİN ÜZÜLÜYORUM.
EVET AMA BÜYÜYÜNCE OLACAK BU.

ÖĞRETMEN DE AYRILIRKEN ÜZGÜNDÜ: "SİZLER BİR KAÇ YIL SONRA BENİ ANIMSAYACAKSINIZ BİLE" DEDİ.
DOĞRU SÖYLÜYOR... AMA EMİNİM SEN ÖĞRETMENİNİ VE OKULUNU HİÇ UNUTMAYACAKSIN!
OYUNLARI VE İLK BİLGİLERİ ÖĞRENDİĞİN BU OKULU UNUTMAYACAKSIN OĞLUM... TIPKI SENİN SESİNİ İLK KEZ DUYDUĞUM EVİ, UNUTAMADIĞIM GİBİ...
BABASI FEDERİKO'YA GÜZEL BİR HABER VERDİ...
DİNLEYİN: FEDERİKO İSTERSE BİR GEZİYE ÇIKACAK.
DO..DOĞRU MU BABA?
DÜN ÖĞRETMENİN BANA BUNDAN SÖZ ETTİ, SENİN GELİP GELMİYECEĞİNİ SORDU...
SAĞOL BABA!
ORMANDA İKİ GÜN GEÇİRİP, O ESKİ MANASTIRDA KALACAKSINIZ.
BU ARADA MOZZONİ ARKADAŞLARIYLA: ONLAR ÖĞRETMENLERİ İLE GİDERLERSE NEDEN BİZ DE BUNDAN YARARLANMAYALIM?
BİZE GÜVEN!
ÇOK İYİ FİKİR MOZZONİ.
HA, HA! BİZDEN KOLAY KOLAY KURTULAMAYACAKLAR.
İKİ GÜN SONRA FEDERİKO, ÖĞRETMENİ VE ÖĞRENCİLERLE BİRLİKTE GEZİYE ÇIKTI...
HOŞÇA KALIN!
BEN NEDEN GİDEMİYORUM ANNEANNE?
BÜYÜYÜNCE SEN DE GİDECEKSİN LUİZA'CIĞIM...

AMA YALNIZ DEĞİLLERDİ...
HA, HA! ÖRDEK GİBİ SIRAYLA GİDİYORLAR!
ZAVALLI KÜÇÜKLER! HO, HO, HO!
AMA FAZLA UZAKLAŞAMAZLAR HE, HE!
BU BÖLGEDEKİ ORMANLAR ÇOK GÜZELDİR. YAKINLARDA BİR YERDE BİR DE MANASTIR VARDI. ÇOCUKLAR ORAYA VARDIKLARINDA...
HOŞGELDİNİZ BAY ÖĞRETMEN... UMARIM ÇOCUKLAR BURALARI SEVERLER.
TEŞEKKÜRLER PEDER.
YARIN SABAH ORMANDAKİ GEZİMİZE BAŞLARIZ.
ÇOK İYİ BİR FİKİR
YAŞASIN!
HARİKA!
HIH, ŞU MANASTIRDA KONAKLIYORLAR. ORADAN ÇIKSINLAR GÖRÜR ONLAR...
HO, HO! ÇOK EĞLENCELİ!
EVET!
ERTESİ SABAH...
HEMEN Mİ GİDİYORUZ?
EVET. ÖNCE GRUPLARA AYRILACAĞIZ.
HER ZAMANKİ GİBİ EN İYİ NOTLARI ALMIŞ ÖĞRENCİ, ALTI GRUBUN KAPTANI OLACAK...
AZ SONRA HEPSİ HAZIRDI.
HAYDİ ÇOCUKLAR!
ÇOK ŞANSLISIN FEDERİKO.. BEN DE KAPTAN OLMAYI ÇOK İSTERDİM...
BEN DE, AMA İYİ NOTLARI FEDERİKO ALDI...
GASPARO ARKADA KALMA! BİLİYORSUNUZ ÖTEKİ GRUPLARLA İKİ SAAT İÇİNDE ORMANDA BULUŞACAĞIZ.
UFF.. BE... BEKLEYİN BENİ.
FEDERİKO MOZZONİ'NİN ÇOK YAKINDA OLDUĞUNU AKLINDAN BİLE GEÇİRMİYORDU...
BU SEFERSE-Mİ BANA HESAP VERME ZAMANI GELDİ...
HAYDİ İLERİ!

MOZZONİ FEDERİKO'NUN ONU NASIL GÜLÜNÇ BİR DURUMA SOKTUĞUNU UNUTAMIYORDU...
KARLO, SEN SAĞDAN, FİLİPPO'DA SOLDAN SALDIRACAK. AMA FEDERİKO'YU BANA BIRAKACAKSINIZ!
TAMAM!
OLDU.
AMA OLAYLARIN BAŞKA TÜRLÜ GELİŞECEĞİNİ KİMSE BİLMİYORDU...
DURUN! SURA-YA BAKIN!
HAYIR!
SAKAFARELLO VE ADAMLARI!
HEY, BU YAĞ TULUMU DA NEREYE GİDİYOR? GAS-GASPARO!
BE.. BEN EVE GİTMEK İS... İSTİYORUM!..
KAÇMA!
ŞŞŞT! BİZİ DUYARLARSA MAHVOLURUZ.
ÇOK AYIP GASPARO. KORKMAMAN GERE-KİR.
AMA BEN KORKUYORUM.
BİR GÜRÜLTÜ DUYDUNUZ MU?
ARTIK RÜZGARDAN DA MI KUŞKULANIYOR-SUN? HO, HO, HO!

YİNE DE GİDİP BİR BAKAYIM SKAFARELLO.
KIPIRDAMAYIN!
E..EVE GİTMEK İSTİYORUM!
EVE GİTMMM...
KİMSE YOKMUŞ...
AAH!
İFSSS!
ÇIĞLIĞI DUYDUNUZ MU?
BİR BU EKSİKTİ!
NE? PÖÖF!

TAM O SIRADA...
EMİNİM BURAYA SAKLANDILAR... KARLO SEN SAĞDAN, FİLİPPO DA SOLDAN!
KİM OLDUĞUNU GÖRECEĞİZ!
DİKKAT ET SKAFARELLO. BU BİR TUZAK OLABİLİR.
HEY! BU POCIO SKAFARELLO'NUN TA KENDİSİ!
DEMEK YILANLARLA OYALANAN SENSİN HA?
ÇOCUKLAR BAKIN BU SAKAYI YAPANI BULDUM!
YÜREKLİ VE KAHRAMAN SKAFARELLO!
GÜRÜLTÜYE KARLO İLE FİLİPPO DA GELDİ.
YALNIZ DEĞİLMİŞ...
SKAFARELLO BENİ TANIMADIN MI? BİZİM KASABAYA GELDİĞİNDE SENİ PENCEREDEN SELÂMLAMIŞTIM.
BİZİ DİNLİYORLARDI!
ÜSTELİK TEYİLAN DA ATTILAR... İŞLERİNİ BİTİRMEK İÇİN NE BEKLİYORUZ?
HAKLISINIZ... ASKERLERİN EMRİNDEKİ ÜÇ APTAL CASUS BUNLAR. SİLÂHLARINIZI HAZIRLAYIN!
AAH!..
BİZ CASUS DEĞİLİZ!
YEMİN EDERİZ Kİ SİZİN DOSTUNUZ!
MOZZONİ'YLE ARKADAŞLARI BİZİ İZLİYORLARMIŞ!
ONLARI ÖLDÜRECEKLER!
E..EVİME GİTMEK.. İS..İSTİYORUM...

SANA DOĞRUYU SÖYLÜYORUZ SKAFARELLO. SENİN DOSTUNUZ. GEZİYE ÇIKMIŞTIK, AÇI BİZE...
TAMAM, TAMAM AMA AĞLAŞIP DURMAYIN ARTIK, KALKIN!
EMRİNDEYİZ SKAFARELLO.
SAĞOL SKAFARELLO... NE İSTERSEN YAPMAYA HAZIRIZ!
SENİ HER ZAMAN ÇOK BEĞENDİM SKAFARELLO. ÇETENE KATILMAYI İSTERDİM...
SEN ÖDLEYİN BİRİSİN KÜÇÜK SKAFARELLO'NUN SENİN GİBİLERLE İŞİ YOK.
ONLARI ŞİMDİLİK MAĞARAYA SAKLAYIN. SOYGUNDAN SONRA NE YAPACAĞIMIZA KARAR VERİRİZ...
İYİ KURTULDUK FEDERİKO!
ONLARI TUTSAK ETTİLER... SKAFARELLO BİR SOYGUNA HAZIRLANIYOR. AMA SOYGUNDAN SONRA ONLARI SAĞ BIRAKMAZLAR.
FEDERİKO HAKLIYDI...
NEDEN İŞLERİNİ BİTİRMİYORUZ SANKİ?
KAPAÇENENİ DE DEDİĞİMİ YAP. SONRA DÜŞÜNÜRÜZ.
DİKKAT EDİN KAÇMAŞINLAR... ONLARIN YÜZÜNDEN SAKLADIĞIMIZ YER ÖĞRENİLEBİLİR.
ONLARI BIRAKACAK MIYIZ? MOZZİNİ'Yİ SEVMEM AMA BU DURUMDA DA BIRAKAMAM
KURTARALIM ONLARI!
BEN E... EVE GİTMEK İSTİYORUM!

FEDERİKO'NUN BÖYLE DÜŞÜNMESİNE KARŞIN, MOZZONİ...
OKULLU ÇOCUKLARIN DA BURALARDA OLDUKLARINI BİLİYOR MUSUN SKAFARELLO? İÇLERİNDE SANA KARŞI GİKAN DA VAR.
NELER SÖYLÜYORSUN?
EVET FEDERİKO GOZANO'DAN SÖZ EDİYORUM.. DUVARDAKİ İLANI İNDİRMESİNİ SÖYLEDİĞİN HALDE O İNDİRMEDİ.
GOZANO, YÜREKLİÇOÇUK. ONU ANIMSIYORUM.
HAYDUT BEKLENMEDİK BİR TEPKİ GÖSTERDİ...
ONUN GİBİ ÇOCUKTAN DERS ALMALISIN, KORKAK!
GÖZLÜKMEMEYE DİKKAT ETMELİYİZ...
LÜ... LÜTFEN BENİ BEKLEYİN!
AMMA GEZİ HA! AMMA GEZİİ!
ONLARI BAĞLAYIP İÇERİ TIKIN, ÇABUK!
DUYMADINIZ MI? NE BEKLİYORSUNUZ GİRSENİZE!
SAKLADIKLARI YER!
NE YAPACAĞIZ FEDERİKO?
İKİNİZ ORMANA GİDİP ÖĞRETMENE HABER VERİN. O SUBAYLARA DURUMU BİLDİRİR...
ÖTEKİLER DE MOZZONİ VE ARKADAŞLARINI KURTARMAK İÇİN BANA YARDIM EDECEKLER.
BEN... GİTMEK İSTİYORUM! BEN ÖĞRETMENE HABER... VERİRİM!
SEN BENLE KALACAKSIN SÖZÜMDEN DIŞARI DA ÇIKMA. UNUTMA KAPTAN BENİM!

ÇABUK OLUN! SUBAYLAR OLAYDAN BİR AN ÖNCE HABERDAR EDİLMELİLER.
GASPARO, SKAFARELLO BİR CİNAYET İŞLEMEDEN ÖNCE MOZZONİ'YLE ARKADAŞLARINI KURTARMAMIZ GEREK.
YANLIZ İKİMİZİ Mİ? SEN DELİRMİŞSİN!
BİRİNİZ GÖZCÜ OLARAK BURADA KALACAK!
SOYGUN İÇİN BANA BİR KİŞİ YETER!
DUYDUN MU? SKAFARELLO BİR ARKADAŞIYLA GİDECEK. BÖYLECE İŞİMİZ KOLAYLAŞACAK...
PATRON SİZİ NE YAPACAĞINA KARAR VERENE DEK BURADA KALACAKSINIZ.
AZ SONRA İKİ HAYDUT UZAKLAŞTI...
BU SAPANLA NE YAPACAKSIN FEDERİKO?
NEYSE Kİ GETİRMEYİ AKIL ETMİŞİM.
GÖZÜNÜ DÖRTAÇ DOSTUM!
MERAK ETME!
TÜM BUNLAR SANA İNANDIĞIMIZ İÇİN OLDU MOZZONİ!
EVET! BURADAN KURTULAMAYACAĞIZ. SKAFARELLO İÇİMİZİ DE ÖLDÜRECEK.
KAPAYIN ÇENENİZİ, KORKAKLAR! SKAFARELLO ONU NE KADAR ÇOK SEVDİĞİMİ BİLİYOR!
YOK YA? ŞU HALİNE BAK!
SEN BİR ALÇAKSIN! İNSAN NASIL BİR HAYDUTA ÖZENEBİLİR?

SUSUN ÖDLEKLER! SİZ DE TÜM KASABALILAR GİBİ ÖDLEKSİNİZ! BEN DE BİR GÜN SKAFARELLO GİBİ HERKESİ KORKUDAN TİTRETECEĞİM!
FE... FEDERİKO DUR! YAPMA!
TAK!
AAAH!
DUYDUNUZ MU? NE OLUYOR ACABA?
ALLAH KAHRETSİN!
FEDERİKO GERİ DÖN!
OLDUĞUN YERDE KIPIRDAMADAN DUR, HAYDUT!
NE?
GASPARO MAZZONİ'YLE ÖTEKİLERİ KURTAR!
OKULDAKİ ÇOCUKLAR!
BİZİ KURTARMAYA GELİYORLAR!
UFAKLIK O ELİNDEKİYLE OYNANMAZ... CANINI ACITABİLİRSİN.
BİR ADIM DAHA ATARSAN ATEŞ EDERİM!

HAYDUT FEDERİKO'NUN SÖZLERİNE İNANMADI VE İLERLEDİ. AMA...
SEN İSTEDİN!
¡BANG!
BİR UYARIYDI BU. GELECEK SEFER VURURUM.
GLUB!..
GASPARO ÇABUK!
SİZ KAHRAMANSINIZ ÇOCUKLAR!
BEN DEĞİL.. FEDERİKO!
NE?.. O MU?
BU YAPTIĞINDAN SONRA HALA ONA KIN DUYABİLİYOR MUSUN? SEN SANDIĞIMDAN DA APTALMIŞSIN MOZZONİ!..
BÜCÜRLE ARAMIZDA OLAN BİR ŞEY BU!
BİZİ KURTARANIN FEDERİKO OLDUĞUNU KABUL ETMEK İSTEMİYORSAN SEN BURADA KAL!
EVET! ONUN ELLERİNİ ÇÖZME GASPARO!
HEY ŞİŞKO! ÇÖZ ELLERİMİ!
MAZZONİ NEREDE?
SAĞOL DOSTUM!
PEKALA! GİT ONU KURTAR GASPARO!
HAYDİ İÇERİ HAYDUT!
BİRİNİZ ONU BAĞLASIN!
BÜYÜK MUTLULUKLA!
AZ SONRA...
SANA YAPTIKLARIMDAN DOLAYI ÖZÜR DİLEMEK İSTİYORUM FEDERİKO...
BEN DE.. ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?

SKAFARELLO DÖNENE KADAR MAĞARADA GİZLENELİM. O ZAMANA DEK SUBAYLAR GELMİŞ OLURLAR.
AMA HAYDUTLARI BU MAĞARADA BEKLEMEK ÇOK TEHLİKELİ OLUR.
BANA GÜVEN MEYİN!
BURADA KALIP KAÇMALARINI ÖNLEMELİYİZ.
AYIP AYIP MOZZONİ! FEDERİKO'NUN YAPTIKLARINA BÖYLE Mİ TEŞEKKÜR EDİYORSUN?
ONUN BURAYA GELMESİNİ BEN İSTEMEDİM.
BU ARADA ORMANDA...
TANRIM! FEDERİKO'YLA GASPARO'YU YALNIZ MI BIRAKTINIZ?
EVET. SUBAYLARA HABER VERMEMİZİ İSTEDİ.
BU HAYDUTUN SAKLANDIĞI YER KAÇ YILDIR ARANIYOR, ONU BU ÇOCUKLAR BULDU HA?
BEN HEMEN KASABAYA GİDİP YARDIM GETİRECEĞİM. SİZLER MANASTIRA GİDİP BENİ BEKLEYİN!
BU SIRADA MAĞARADA...
MOZZONİ İSTER SEN GİDEBİLİRSİN.
SEN SÖYLEME. SEN DE GİDECEKTİM BÜCÜR.
YİNE GÖRÜŞECEĞİZ FEDERİKO!
ONU SAKLAYIN. SKAFARELLO FAZLA GECİKMEZ.
HAYDUT VE ADAMI MAĞARAYA DÖNÜYORDU. AMA BEKLENMEDİK BİR OLAY OLDU...
HEY, YAKALADIĞIMIZ ÇOCUKLARDAN BİRİ DEĞİL Mİ, BU?
BU KARŞILAŞMANIN SONUÇLARI ÇOK TEHLİKELİ OLABİLİRDİ...

SKAFARELLO!
GOZANO'NUN MAĞARASINA SALDIRDIĞINI ANLATACAĞIM... SKAFARELLO BENİ BÖYLECE BAĞIŞLAR!
YAKALAYALIM ONU!
MUTLAKA KAÇMIŞTIR!
DUR, KONUŞSUN!
HAYIR, KAÇMADIM...
MOZZONİ OLANLARI AYRINTILARINA DEK ANLATTI...
YİNE Mİ O? KUŞKUSUZ YÜREKLİ ÇOCUK AMA SABRIM TAŞMAYA BAŞLADI.
ÇABUKARKAMA ATLA, SERSEM!
OLUR. AMA BENİ CEZALANDIRMAYACAKSIN DEĞİL Mİ? BÜTÜN SUÇ FEDERİKO'NUN!
HAYDUTUN GÖZLERİ BİRDEN PARLADI...
SENİ VE MAĞARADAKİLERİN TÜMÜNÜ ÖLDÜRECEĞİM! HAYDİ ATLA!
YOKSA DUYMADIN MI?..
HAYIR! BIRAKIN BENİ!
ALESSANDRO MOZZONİ BİR YANLIŞ YAPTIĞINI İLK KEZ ANLADI...
İMDAAT!
MAĞARADA...
UMARIM BEKLEDİĞİMİZ YARDIM SKAFARELLO'DAN ÖNCE GELİR. GELMEZSE DE BİR ŞEYLER YAPACAĞIZ.
NE YAPACAĞIZ?
BEN... EVİME DÖNMEK İSTİYORUM!

SKAFARELLO İLE ARKADAŞI GELİNCE SİZE İŞARET VERDİĞİM ZAMAN SALDIRIP ONLARI YAKALAMAYA ÇALIŞACAĞIZ. SUBAYLAR GELENE DEK ELİMİZDEN KAÇIRMAMALIYIZ ONLARI.
BÖYLECE ONUN BAŞINA KONAN BÜYÜK ÖDÜL BİZE VERİLECEK...
AMA BEN... EVE GİTMEYİ YEĞLERİM. FEDERİKO.
GASPARO TİTREMEYİ BIRAK ARTIK.
SUSUN! NAL SESLERİ DUYUYOR MUSUNUZ?
EVET!
FEDERİKO ÇIKIP BAKTI...
ONLAR!..
SÖZLERİMİ UNUTMAYIN, İYİ. SANSLAR!
SANIRIM BİZE GEREKECEK GERÇEKTEN!
ATLARI HER ZAMANKİ YERE Mİ BIRAKACAĞIZ?
EVET. DİKKAT ET O SERSEM KAÇMASIN!
MAĞARAYA GİZLİCE YAKLAŞIP UFAKLIKLARI YAKALAYACAĞIZ.
ARKADAŞIMIZIN SİLAHI ONLARDADIR.
AMA HİÇ BİRİ ONU KULLANMAYI BECEREMEZ.
ÜSTELİK BU SERSEM BİZE YOLU AÇACAK. HAYDİ YÜRÜ!

GELİ YORLAR!
AAH!
BANG!
DİKKAT EDİN! NEREDEYSE ARKADAŞINIZI VURACAKTINIZ! SÖZLERİMİ İYİ DİNLEYİN!
SİLÂHI ATIN VE TEKER TEKER ÇIKIN. ONA KADAR SAYIYORUM!
ALÇAK!
BİR... İKİ!.. ÜÇ!.. DÖRT!..
TESLİM OLMAYACAKSIN YA?
BİZİ NASIL OLSA ÖLDÜRECEKTİ.
BAŞKA YOL YOK. MOZZONİ'Yİ KURTARMAM GEREK.
FEDERİKO, DUR!
GERİ DÖN!
BU HAYDUT DEDİĞİNİ YAPABİLİR. BENİ İZLEYİN!
ÇOK İYİ... BUNU YAPACAĞINI BİLİYORDUM. DİĞERLERİ NEREDE?
ÇIKSINLAR, YOKSA İKİNİZ DE ÖLECEKSİNİZ!..
BU SÖZLERDEN SONRA ÜÇ ÇOCUK DA ÇIKTI...
ÇOK GÜZEL! ARKADAŞIMIZ NEREDE?
İÇERDE...

GİT BAK BAKALIM. ONLARI SONRA UÇURUMDAN AŞAĞI ATIP KURTULDUK!
SKAFARELLO, YAPMA... BEN SENİ HER ZAMAN BEĞENDİĞİM YARDIM ETTİM SANA.. ACI BANA...
DEFOL, ALÇAK ÖDLEK!
ARKADAŞIMIZ SAĞ SALİM BURADA.
HER ŞEYE O NEDEN OLDU.. ONU PARÇALAYACAĞIM!
O SIRADA BEKLENMEDİK BİR OLAY OLDU...
NE?
¡BANG!
¡BANG!
BANG!
DİKKAT!
TESLİM OLUN!.SARILDINIZ!
ÇOCUKLAR İÇERDE. DİKKATLİ OLUN. NE OLUR.
ELİMİZDEN GELENİ YAPACAĞIZ.
BİR TUZAK BU.
YANDIK!
DAHA DEĞİL...
EĞER ATEŞ EDERSENİZ ÇOCUK ÖLÜR!
BIRAK BENİ KORKAK!

ADAMLARINIZI ÇEKİN, YOKSA ÇOCUĞU VURURUM!

AMA OLAYLARIN AKIŞINI DEĞİŞTİRMEK SKAFARELLO İÇİN ÇOK GEÇTİ...
İZİUU!

İYİ NİŞAN ALDIN!

ASKERLER BU KARIŞIKLIKTAN YARARLANIP...
ELLER YUKARI!

FEDERİKO!
ÖĞRETMENİM!

YÜREKLİLİK GÖSTERDİN!
SAGOLUN... AMA HEPİMİZ BİR ŞEYLER YAPMAYA ÇALIŞTIK.

GASPARO BİLE · DEĞİLMİ DOSTUM?
BEN... ÖHÖ... BİRAZCIK KORKMUŞTUM...

SKAFARELLO'NUN YAKALANMASI FEDERİKO'NUN YAŞAMINDA BÜYÜK DEĞİŞİKLİKLERE YOL AÇACAKTI..
TÜM KASABA HALKI SENİ BİRAN ÖNCE GÖRÜP, KUTLAMAK İSTİYOR.
AYRICA BÜYÜK ÖDÜLÜ DE SEN KAZANDIN.
BU PARAYI ARKADAŞLARIMLA PAYLAŞMALIYIM.

BİR KAÇ SAAT SONRA ÇOCUKLAR KASABAYA GİRDİLER. GEZİ SONA ERMİŞTİ, AMA NE BÜYÜK BİR KAZANÇLA!..

SKAFARELLO İLE ADAMLARI HAPSEDİLDİ. ALESSANDRO MOZZONİ İSE...
BUĞURUN ŞANSI VAR.. AMA ONA ALKIŞ TUTANLAR BİR GÜN BENİM KARŞIMDA TİTREYECEKLER.

FEDERİKO VERİLEN ÖDÜLÜ ARKADAŞLARIYLA BÖLÜŞTÜ.
SAĞOL DOSTUM... BİR ARA SANA KARŞI OLDUĞUMU DÜŞÜNDÜKÇE ÇOK UTANIYORUM.
BEN DE FEDERİKO!
BUNLARI UNUTALIM ARKADAŞLAR.
ZAMAN GEÇTİ... İKİ YIL SONRA...
ARTIK SORUMLULUKLARIN ARTTI, FEDERİKO!
DÜKKANA SEN BAKACAKSIN. ANNENLE BEN KENTE İNDİĞİMİZDE İSE ANNEANNENİ SANA BIRAKACAĞIM...
YARIN SABAH LUİSA'YI ALIP YİNE KENTE GİDECEĞİZ. ÖBÜR GÜN DÖNERİZ.
MERAK ETMEYİN BİZİ BABA.
ERTESİ SABAH...
HOŞÇA KAL, FEDERİKO!
ANNEANNENE İYİ BAK!
HOŞÇA KALIN!
VE.. BABAN SENİN YARDIMLARINA ÖYLE SEVİNİYOR Kİ... AMA BELKİ DE ARKADAŞLARINLA OYNAMAK İSTERSİN...
O GEÇTİ ARTIK!
UMARIM MOZZONİ'LERİN OĞLU DA SENİN GİBİ OLMUŞTUR.
GERÇEKTEN ALESSANDRO NE OLDU ACABA? O GÜNDEN BERİ KASABADAN KAYBOLDU.
EVET, ANNESİ ÜZÜNTÜDEN ÖLDÜ. ZAVALLI BABASI DA ÇALIŞMAK İÇİN DIŞ ÜLKELERE GİTTİ...
GERÇEKTEN DE MOZZONİ'LERİN EVİ İKİ YILDIR KAPALIYDI...
TANRI O ÇOCUĞA ACISIN...
NE OLDU ACABA?
FEDERİKO DÜKKANI KAPATINCA YEMEK YİYELİM.
AKŞAM OLUNCA...
ARTIK KAPATMALI.

HAYDİ YEMEK HAZIR!
HARİKA!
FEDERİKO, BENİ SEVİYOR MUSUN?
NE? AMMA SORU ANNE-ANNE!
BİLİYOR MUSUN, ESKİDEN BENİ ÇOK ÜZÜYORDUN: ANNENLER YOKKEN İKİDE BİR MOZZONİ'YLE DÖVÜŞMEK İÇİN BENİ YALNIZ BIRAKIYORDUN!
A..AMA OGERİDE KALDI ARTIK... ASLINDA ÖYLE DAVRANDIĞIM İÇİN ŞİMDİ PİŞMANLIK DUYUYORUM.
MERCERİA
BENİ BAĞIŞLIYOR MUSUN?
TABİİ Kİ BAĞIŞLIYORUM. BİLİYORSUN BABANA OLANLARDAN HİÇ SÖZ ETMEZDİM.
BİRDEN KAPIDA BAZI GÜRÜLTÜLER DUYDULAR...
DUYDUN MU?
EVET... MUTLAKA KAPIYI İYİ KAPATMAMIŞSINDIR.
GİDİP BAKAYIM...
TAM KAPIYI AÇMIŞTI Kİ...
DUR!..
NEEE?
MOZZONİ!
BENİ BEKLEMİYORDUN DEĞİL Mİ?
SKAFARELLO'DAN DA KORKUNÇ BİRİ OLACAĞIM... AMA SENİNLE BUNLARI KONUŞMAYA GELMEDİM... BABANIN TÜM PARALARINI VER BANA!

DUYMADIN MI? PARA NEREDE?
FEDERİKO. SÖYLEME! ALESSANDRO EĞER PARA İSTİYORSA ONU NAMUSLU BİR BİÇİMDE KAZANMAYI ÖĞRENSİN.
YAŞLI KADININ SÖZLERİ GENÇ HAYDUDU ÇOK KIZDIRDI...
KAPA ÇENENİ MORUK!
TANRIM!
ANNEANNE, DİKKAT!
BUNU SİZ İSTEDİNİZ. PARAYI BEN ARAYACAĞIM.
ALÇAK! SONUN KÖTÜ OLACAK MOZZONİ!
ANNEANNE... BENİ BU KADAR ÇOK SEVDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM... KÜÇÜKKEN SANA YAPTIKLARIM İÇİN DE BENİ BAĞIŞLA..
BU DA NEREDEN ÇIKTI? SENİ NASIL BAĞIŞLAMAM BEN?
FEDERİKO!
YAŞLI KADIN KORKUYLA SARILDI...
TANRIM... MOZZONİ ONU ÖLDÜRDÜ!
İMDAAT! YETİŞİN!

ÇIĞLIĞA KOMŞULAR GELDİ. ALESSANDRO KORKUP KAÇTI...
MERCEDES GOZANO
FEDERİKO'MU ÖLDÜRDÜ!
ALÇAK, BENİ VURACAKTI AMA FEDERİKO ARAYA GİRİP KENDİ YAŞAMI PAHASINA BENİ KURTARDI.
FEDERİKO GOZANO BİR KEZ DAHA SOYLU DAVRANMIŞTI...
ÇABUK BİR DOKTOR ÇAĞIRIN! DAHA YAŞIYOR!
BEN GİDİP GETİRİRİM. HEM DE ASKERLERE HABER VERECEĞİM.
TANRIM ONU KURTAR!
YARIM SAAT SONRA...
KURTULACAK, BENEDETTA ANA.
BOŞUNA İTALYAN KANI TAŞIMIYORUM DOKTOR...
ERTESİ SABAH ERKEN SAATLERDE ALESSANDRO MOZZONİ YAKALANDI...
ONU ASMALI!
HAK YERİNE GETİRİLSİN!
...VE ADALETE TESLİM EDİLMEK ÜZERE GÖZALTINA ALINDI...
BU OLAY, ÖZELLİKLE DE FEDERİKO'NUN KAHRAMANCA DAVRANIŞI BÖLGENİN TÜM GAZETELERİNE KONU OLDU.
Il Corriere
13 YAŞINDA BİR ÇOCUK ANNEANNESİNİ TEHLİKELİ BİR HAYDUTTAN KURTARDI. FEDERİKO GOZANO İKİ YIL ÖNCE POGİO SKAFARELLO'NUN YAKALANMASINI DA SAĞLAMIŞTI

BİR HAFTA SONRA VALİ FEDERİKO'YA TÜM KASABA HALKI ÖNÜNDE DEĞERLİ BİR MADALYA TAKTI.

BU DAVRANIŞIN, BU TOPRAKLAR ÜZERİNDE OTURANLARA KIVANÇ VERİYOR OĞLUM.

NEDEN AĞLIYORSUN SEVGİLİM?

MUTLULUKTAN AĞLIYORUM.

BU TÖRENDE FEDERİKO'NUN ARKADAŞLARI DA HAZIR BULUNDULAR.

BUNU GERÇEKTEN HAKETTİ. ÇOK YÜREKLİ BİR ÇOCUK. AMA SKAFARELLO'NUN YAKALANMASINDA BİZİM DE YARDIMIMIZ DOKUNMUŞTU.

YO, GÜLMEYİN. FEDERİKO'YLA BENİ HAYDUTUN MAĞARASININ ÖNÜNDE YALNIZ BIRAKTIĞINIZ ZAMANI HATIRLIYOR MUSUNUZ?

TÜM YAŞAMIN BOYUNCA DAVRANIŞIN DAMARLARINDA AKAN İTALYAN KANINA LAYIK OLSUN, OĞLUM!

TÖRENİN SONUNDA BÜYÜK BİR ŞÖLEN VERİLDİ...

AĞABEYİN FEDERİKO'YU TEHLİKEDE GÖRÜNCE HEMEN SKAFARELLO'YA SALDIRDIM...

ASUNDA BÜTÜN BİR TAVUĞU YEDİKTEN SONRA BU KARAR YALANI NASIL SIRALADIĞINI ANLAMIYORUM.

FEDERİKO, BİR DE SANA BENİ SEVİYOR MUSUN DİYE SORMUŞTUM...

İTALYA'NIN BU GÜZEL BÖLGESİ O GÜNDEN SONRA BARIŞ İÇİNDE YAŞADI...

SON

öykülerle atasözleri

EMİN ÖZDEMİR

GEÇEN haftanın öyküsü ilginç bir olayı yansıtıyordu. Bilmem beğendiniz mi? Öyküyü dikkatle okuyup üzerinde düşündüyseniz beğenmişsinizdir. Çünkü bir yaşam gerçeğini anlatıyordu bize o öykü. Öyle ya, nice dostlarımız, arkadaşlarımız vardır. Bizim için neler neler söylemezler. Bir de onları iş içinde görün. Hepsi değil ama, bir bölümü söylediklerinin tam tersini yapar. Bizi değil, kendi canlarını, kendi çıkarlarını düşünürler. Böyleleri iyi günlerin, güzel günlerin dostudur. Onların dostluğuna güvenilmez. Gerçek dost, salt iyi günlerde, güzel günlerde değil; kötü günlerimizde de yanımızda olur. İşte geçen hafta okuduğunuz Elif'in dedesinin anlattığı öykü, böyle bir durumla ilgiliydi. Bir tehlikeyle karşılaşınca önce kendini düşünen, arkadaşım ne olursa olsun diyen kişilerin tutumunu gösteriyordu. Bu tutumla ilgili nice güzel atasözümüz vardır. Bunlardan biri de şudur: İYİ DOST KARA GÜNDE BELLİ OLUR. Sanırım siz de bulmuşsunuzdur bu sözü.

Dediğim gibi her atasözü bir durumla ilgilidir sevgili çocuklar. Atalarımız insanları, insanların birbirleriyle ilişkilerini yakından gözlemişler. Bunlara ayna tutan özlü sözler söylemişler. Dostluk, arkadaşlık da atalarımızın üzerinde durduğu konulardan biri olmuştur. Türkçemizde dostlukla ilgili nice güzel atasözleri vardır. Örneğin: DOST ACI SÖYLER — DOST BAŞA BAKAR, DÜŞMAN AYAĞA — DOST DOSTUN AYIBINI YÜZÜNE SÖYLER — DOST DOSTUN EĞERLENMİŞ ATIDIR — DOSTUN ATTIĞI TAŞ BAŞ YARMAZ .... gibi. Daha da çoğaltabiliriz bu örnekleri.

Kimi atasözlerimiz evrensel bir nitelik taşır. Ne demek evrensel nitelik? Şöyle yanıtlayayım bu soruyu: Bir yere, bir çağa özgü olmayan. Daha doğrusu her yerde, her zaman geçerli olan. İşte bu haftaki öykümüzün yaslandığı atasözü bu türdendir. Her yerde, her zaman, her toplumda geçerli olan bir durumu yansıtıyor. Okuyun öyküyü, üzerinde düşünün, bakalım bulabilecek misiniz atasözünü?

PAY

ÇOOK, ama çook eskiden güzel mi güzel bir köy vardı. Geniş geniş tarlaları, bağları, bahçeleri vardı. Ağaçlık çimenlikti. Köyün üst başından gürül gürül kaynayıp akan bir su, her yanı suluyordu. Tarlalar bol ürün, ağaçlar bol yemiş veriyordu. Gelgelelim bu cennet gibi güzel köy, bu bol, yemişli, bol ürünlü güzel köy bir beyindi. Her şey beye özgüydü. Ballı incirleri ilkin o tadardı. Sarı sarı, ince kabuklu üzümler ilkin beyin sofrasını donatırdı. Köylüler hiçbirine el süremezdi. Çalışır çabalar, derler devşirir her şeylerini beye verirlerdi. Bey de bunları, üzümü, inciri, fındığı, fıstığı, tütünü, pamuğu satar; varsıllığını artırdıkça artırırdı.

Beyin varsıllığı arttıkça köylüler daha da yoksullaşırdı. Bu, neden böyle olurdu? Niye böyle olurdu? Akıllarından geçmezdi bu tür sorular. Beyin kulu kölesi bellemişlerdi kendilerini. Eski beyler gider, yeni beyler gelirdi. Yaşlılar ölür, gençler yaşlanır, çocuklar büyür; ama bu durum değişmezdi. Yıllar böylece gelip geçerdi.

Günlerden bir gün bu köye genç bir adam geldi. Köydekilerden birinin akrabasıydı. Okumuş yazmış bir gençti bu. Çok şey biliyordu. Önce bildiklerini, gördüklerini anlattı. Beylerin de birer insan olduğunu, köylülerin emekleriyle beslenerek varsıllıklarını kurduğunu anlattı onlara. Kulluğun köleliğin bulunmadığı düzenleri anlattı. İnsanın insana kul olmadığı, herkesin özgür olduğu yerlerden söz açtı . Köylüler bu sözleri dinledikçe içlerinden bir şeylerin kabardığını duyuyorlardı. Kulluktan kurtulup özgür olmayı onlar da istiyorlardı. Ne ki buna olanak var mıydı? Hiç beylere başkaldırılabilir miydi? Beysiz bir düzeni akıllarına sığdıramıyorlardı.

Genç adam yılmıyordu. Doğru bildiği şeyleri bir bir anlatıyordu. Anlattıkları beyin kulağına gitti. Bey de öfkelendi. Genç adamı zindana attırdı. Zindana attırdı ya, genç adamın anlattıkları birden yayılmaya başladı. Herkes herkese anlatıyordu şimdi. Beyin de, adamlarının da işi güçleşiyordu. Zindana kimleri atacaklardı? En kötüsü de çocuklardı. On yaşındaki çocuklar bile soru sorar olmuşlardı:

— Bu gürül gürül akan sular kimin?

— Bu ağaçlık çimenlik yerler kimin?

— Bu pamuk tarlaları, bu tütün tarlaları kimin?

— Bu üzümler, bu incirler, bu fındıklar, bu fıstıklar kimin? Kimin? Kimin?

Böylece çok uzun yıllar geçti, soru soranların sayısı arttıkça arttı. Ancak bir gün olanlar oldu. Köyün beyi, beyin can adamları köylüleri topladılar. Dediler ki:

" Bundan böyle soru sormak yasaklanmıştır. Her şey bizim içindir. Topraklar da bizim için, ağaçlar da bizim için, bağlar, bahçeler de bizim için.. Dileyen kalır, çalışır bu topraklarda bizim için.. Dilemeyen çeker gider, yol önünde.

Ağır bir sessizlik oldu. İlkin genç, kara kuru biri ortaya çıktı. Bir sağa, bir sola, bir yemyeşil tarlalara, bir masmavi gökyüzüne baktı. Sonra kendisinden beklenmeyen tok bir sesle şöyle dedi:

— Neden gidecek mişiz? Bu topraklarda dedelerimizin dedeleri çalışmışlar. Buraları yurt bellemişler. Sizlere de bey demişler. Onlar çalışmış, siz yemişsiniz. Biz de öyle yapıyoruz. Sofralarınızı kuş sütüyle donatmışlar. Biz de öyle yapıyoruz. Ne demişseniz onu vermişler. Biz de öyle yapıyoruz. Siz yiyorsunuz, biz bakıyoruz. Dedelerimiz de bakmışlar. Verdiğinizle yetinmişler. Daha fazlasını istememişler...

Genç adam durdu. Beylere, beylerin can adamlarına baktı. Kalabalık da gittikçe öfkeleniyordu. Bu kez kalabalığa doğru çevirdi yönünü:

— Bu gürül gürül akan sular salt bir ya da birkaç kişinin malı olamaz. Bizim de payımız var. Bu bitek topraklar, bu yemiş yüklü ağaçlar bir kişinin malı olamaz. Bizim de payımız var. Biz çalışıyoruz, biz çabalıyoruz. Onlarsa sadece yiyorlar. Bizse imrenerek bakıyoruz onlara...

Kalabalık:

— " Doğru! Çok doğru! Bizim de payımız var. Bizim de... " diye bağırarak beylerin konaklarına saldırdılar. Ana baba günü oldu ortalık. Büyük bir kavga başladı. Beyler de, beylerin can adamları da canlarını zor kurtardılar. Her şeyi bırakıp kaçtılar...

ATASÖZÜ

.....

.....

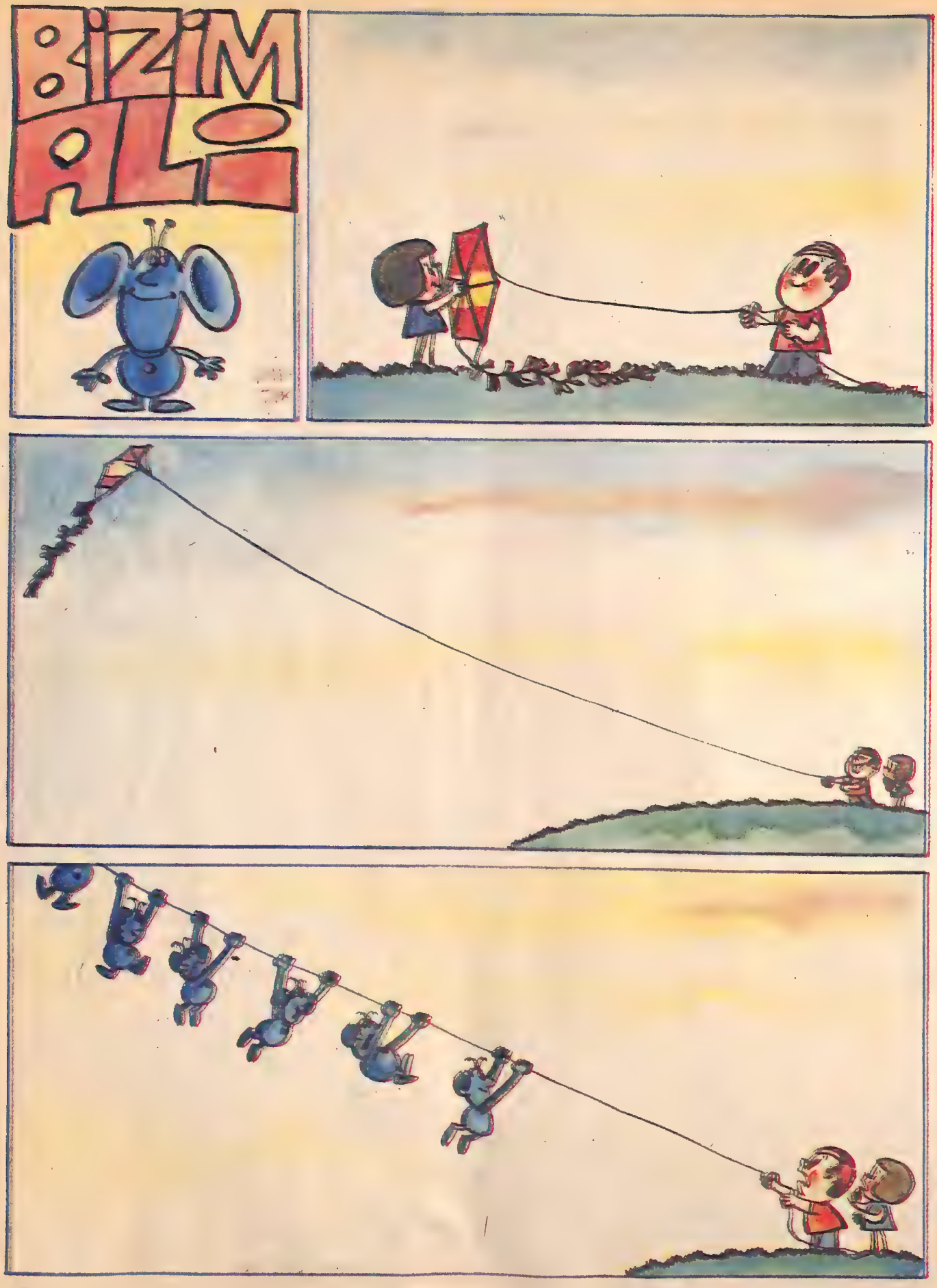
BİZİM
ALO

Atatürk bir yurt gezisi sırasında

AMASYA GENELGESİ

22 Haziran 1919'da Mustafa Kemal Paşa, arkadaşlarıyla birlikte, Kurtuluş Savaşının başlatılması yolunda ilk önemli kararları içeren Amasya Genelgesini hazırladı. 19 Mayısta Samsun'a görevli olarak ayak basan Mustafa Kemal Paşa, hiç vakit yitirmeden, yurdun çeşitli yörelerinde ayakta kalabilmiş askeri birliklerle ve derneklerle ilişkiye geçmişti. Görevi bunları dağıtmak olduğu halde, aynı amaç çevresinde birleşmelerini sağlamaya çalışıyordu.

Ne var ki, onun bu çalışmaları, yurdu denetim altında bulunduran düşmanı da, düşmana boyun eğmeyi siyasetine temel yapan Osmanlı hükümetini de tedirgin etmişti İstanbul'dan gelen bir telgraf, hükümetin Mustafa Kemal'i geri çağırdığını bildiriyordu. Oysa o, geri dönmek istemiyordu. Eline geçen fırsatı sonuna kadar kullanmak niyetindeydi.

Padişaha uzun bir telfraf çekerek duruma el koymasını istedi. Dönmeye zorlanırsa ordudaki görevinden ayrılacağını, Anadoluda kalıp yurttaşlarının arasında çalışmalarını sürdüreceğini bildirdi. Bu sırada Samsun yakınındaki Havza'daydı. Bir önlem olarak buradan 12 Haziranda Amasya'ya geçti.

Savaş Bakanlığından geri çağrılma telgrafıyla birlikte aynı gün bir başka telgraf da almıştı. Ankara'daki 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa, İstanbul'dan gelen arkadaşlarıyla birlikte yola çıkacağını, onunla buluşma dileğinde olduklarını haber veriyordu.

Ali Fuat Paşa, eski Deniz Bakanı Rauf Bey ve 3. Kolordu Komutanı Refet Bey, 18 Haziranda Amasya'da Mustafa Kemal'le buluştular ve onun daha önce hazırladığı bir taslak üzerinde çalışmaya başladılar. Anlaşma sağlandıktan sonra, taslağı Erzurum'daki 15. Kolordu, Diyarbakır'daki 13. Kolordu, Konya'daki 12. Kolordu Komutanlıklarına ve II. Ordu Müfettişine telgrafla bildirerek katılmalarını istediler. Onların da katılmasıyla, varılan kararlar 22 Haziran 1919'da genelge haline getirilip imzalandı.

Yurdun her yanına dağıtılan genelgede şu kararlar bulunuyordu:

1. Ülkenin bütünlüğü ve ulusun bağımsızlığı tehlikededir. Bağlaşık Devletlerin etkisi altındaki hükümet görevini yapamamaktadır. Ulusun bağımsızlığını yine ulusun direnç ve kararı kurtaracaktır. Bu nedenle bağımsız bir ulusal kurulun varlığı gereklidir. Bunun sağlanması için Sivas'ta toplanmasına karar verilen ulusal bir kongreye katılmak üzere, illerin her sancağından, ulusun güvenini kazanmış üç kişinin hemen gönderilmesi gerekmektedir. Şimdilik bu girişim, tehlikeden korunmak amacıyla gizli kalacaktır.

2. Doğu illeri adına 10 Temmuzda Erzurum'da toplanması kararlaştırılan kongre için, illerin "Ulusal Hakları Savunma" (Müdafaa-i Hukuk-i Milliye) ve "Katılımı Red" (Redd-i İlhak) derneklerinden seçilen üyeler Erzurum'da toplandıktan sonra, öteki illerin üyelerine katılmak üzere Sivas'a geleceklerdir.

3. Temsilcileri, "Hakları Savunma" ve "Katılımı Red" dernekleri ve belediyeler seçeceklerdir.

4. Bu kararlar, içlerinde III. Ordu Müfettişi Mustafa Kemal Paşa, 15. Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşa, eski Deniz Bakanı Rauf Beyin de bulunduğu kişilerce uygulanmaya çalışılacaktır.

5. Dernekler her türlü haberleşmeyi serbestçe yapmak için çaba harcayacaklardır.

6. Askeri ve sivil örgütler dağıtılmayacak, komuta hiçbir biçimde başkasına bırakılmayacaktır. Düşman işgaline karşı yurt savunması el birliğiyle yürütülecektir. Silâhlar ve savaş araç gereçleri kesinlikle elden çıkarılmayacaktır.

KISACA

20 Haziran 1389

Osmanlı Devletinin Balkanlarda yayılmasına yol açan Birinci Kosova Savaşı, Haçlı Ordularının yenilgisiyle sonuçlandı.

21 Haziran 1920

Zonguldak düşman işgalinden kurtuldu.

23 Haziran 1901

"Huzur", "Saatleri Ayarlama Enstitüsü" adlı romanları ve simgeci şiirleriyle tanınan Ahmet Hamdi Tanpınar İstanbul'da doğdu.

"Vadeli hesap" nedir diye sorsanız

? kardeşiniz cevap verebilir mi?

Gelin, bankacılık diliyle
"vadeli hesap" teriminin
tanımını yapalım...

"Vade" sözcüğünü
"belli bir süre" anlamında
kullandığımıza göre,
doğru tanım şu olmalıdır:

Size uygun gelen
bir sürenin sonuna kadar
bankanızda kalmak üzere
açtığınız hesaba "vadeli hesap" denir.

"Vadeli hesap"ta para,
daha kısa zamanda daha çok büyür.
Pamukbank'ta vadeli hesabı olanlar
iyi bilirler bunu.

Diyelim, bugün
Pamukbank'a 1.000 TL yatırdınız.
Ya da sizin adınıza büyükleriniz
5.000-10.000 TL yatırdılar.
Bakalım bu paralar
ne kadar sürede ne kadar büyüyor:

Yatırılan TL	I. yıl	II. yıl	III. yıl	IV. yıl
1.000.—	1.245.—	1.548.80	1.919.44	2.364.20
5.000.—	6.080.—	7.367.36	8.881.78	10.638.50
10.000.—	12.060.—	14.515.60	17.403.30	20.753.04
15.000.—	18.060.—	21.687.60	25.953.58	30.902.12
20.000.—	24.020.—	28.811.84	34.447.04	40.983.88

Tablodan da anlaşıldığı gibi,
Pamukbank'a "vadeli" yatırılan paranız
4 yılda iki katını da aşıyor...

"İyi", değil mi?

Genç PAMUKBANK
iyi bankadır

YAZI YARIŞMASI SONUÇLARI

«Uluslararası Çocuk Yılı»yla ilgili yarışmada birinciliği Nurcan Metesoy, ikinciliği Gönül Üretir, üçüncülüğü de Tülay Yılmaz kazandı...

Birinci
NURCAN METESOY

İkinci
GÖNÜL ÜRETİR

Üçüncü
TÜLAY YILMAZ

Dördüncü — Onuncu
ÇETİN ALTAN ● HAYRÜNNİSA ÖZER
SELİN NİŞAN ● İSMAİL ŞAHİN
SEZGİN AÇIKALIN ● HİKMET GAZİOĞLU
ERHAN AYKIN

YAZILARDAN SEÇMELER

BİZ dünya çocuklarının tek istekleri, barış ve mutluluk dolu bir dünyadır. Bunlardan başka bir şey isteyemiyoruz... Çünkü hangi yöne baksak, savaş, korkunç acılar, büyük yaralar ve ateşli silâhların kan kustuğu topraklar görüyoruz. Bize "Ne istersin?" diye sorulduğunda, "Barış, kardeşlik" diyoruz. Eskiden olduğu gibi neşeli olamıyor, daima savaşan ülkelerdeki kardeşlerimizi düşünüyor, mutsuz oluyoruz. Ne olur, sizlere yalvarıyoruz sayın büyüklerimiz, bu savaşlara bir son verin, acıyın, öldürmeyin çocukları, insanları.

Fakat bu iyi dileklerimiz herhalde kabul edilmiyor ki, dünyanın her yanından savaş kokuları geliyor. Buralardaki kardeşlerimiz sevgiyi, kardeşliği öğrenmeden, öldürmeyi, nefreti, kini öğreniyorlar.

● NURCAN METESOY

BİRBİRİMİZİ anlamayı, sevmeyi bilmeliyiz. Anlaşarak bir çok şeyin üstesinden bizler gelemez miyiz? Örneğin, savaşan iki ülkenin çocukları, bir süre bir arada kalarak birbirlerini anlar ve severlerse, büyüdüklerinde birbirleriyle savaşmayacaklardır... "Ben tanıyorum oranın insanlarını, onlar da bizim gibi düşünüyor. Savaşmaya ne gerek var," diyeceklerdir.

Yarının büyükleri olan bizler bu küçük kafalarımızı savaş metodlarını öğrenmeye yormamalıyız. Daha şimdiden tertemiz yüreklerimize kopkoyu kara kin tohumları atılmamalı. Bize sevmeyi öğretmeliler. Her şeyi insanlık için sevmeyi. Ve asla öldürmemeyi. Bizlere ellerimizi kana bulamamamız, insanlık için elimizden gelen her çabayı harcamamız en ince ayrıntılarına kadar öğretilmeli.

● GÖNÜL ÜRETİR

İNSANLAR arasında bir fark yoktur. Kimi beyaz derili, kimi kırmızı derili, kimi de siyah derilidir. Fakat hepsi insandır. Bütün kardeşlerimizi sevelim. Hepimizin ana ve babası başka, ama hepimiz aynı dünyada yaşıyoruz. Bir gün silâhlanma yarışı bitecek, hepimiz en iyi olanaklara sahip olacağız. Bu dünya bir çiçek bahçesine dönecek. Ve bizler bu bahçenin birer çiçeği olacağız... Bu dünyanın adı Sevgi ve Barış Gezegeni olacak...

● TÜLAY YILMAZ

EĞER benim elimde olsaydı, önce "Ana, Baba ve Büyüklerin Bilinçlenme Yılı"nı ilân eder, sonra "Çocuk Yılı"na geçerdim...

Ülkemde Çocuk Yılı nedeni ile çaba gösterenlerin, genellikle çocuklara yönelik basınla sanatçılardan oluştuğu gözle görülür bir gerçek. Biz çocuklar yararına olumlu tutumları sevindirici. Üzücü olan da, mallarının sürümü için günde milyonlar harcayan kuruluşların, bir kaçı hariç, biz çocuklara yararlı bir tek çalışma yapmamaları.

● ÇETİN ALTAN

ÇOCUKLAR sadece ilgililerin yardımını yeterli görmemelidir. Her çocuk elinden geldiğince bu çalışmalara katkıda bulunmalıdır. Bizler için yapılan oyun yerleri hiç olmazsa korunmalı, iyi temizlenmelidir. Bunu da tabii ki bizler, yani çocuklar yapmalıyız. Bunların yanında okul bahçemize, boş arazilere bir kaç fidan, bir kaç çiçek diksek güzel olmaz mı?

● HAYRÜNNİSA ÖZER

ÜNESCO kocaman bir örgüttü ve bu yılı biz çocuklara armağan etmişti; ama biz Unesco'nun adını duyuyor, kendisini göremiyorduk...

Gerçi çocuklar için televizyonlarda, radyolarda ve dergilerde yararlı yayınlar yapılıyor ama bunlardan çocuklar acaba nasıl yararlanabiliyor?

Unesco'dan bu soruma yanıt almak isterdim.

● SELİN NİŞAN

YAŞAMLARI bizimkilerden zor geçen binlerce, hatta milyonlarca çocuk vardır. Bu gibi çocuklara dünyanın her kesiminde raslayabiliriz. Bu çocukları bu durumdan kurtarabilmek için tüm dünyanın birleşerek bu çocuklara yardım elini uzatması gerekir... Bu yardım gerçekleştirildi mi, çocuklar daha iyi yetişecek, dünyanın geleceği daha parlak ve ak günlerle dolacaktır.

● İSMAİL ŞAHİN

BU YIL, yani 1979 yılı Dünya Çocuk Yılı olarak seçildiğine göre, bu yılın özelliği yalnızca yazılarda ve konuşmalarda kalmamalı, bizim sorunlarımıza yapıcı ve olumlu yanıtlar aranmalıdır. Ayrıca, bizim sorunlarımızı çözecek yanıtlar, yalnız bu yıl içerisinde değil, bundan sonra gelecek olan tüm yıllarda da aranmalıdır.

● SEZGİN AÇIKALIN

BÜYÜKLER... Bu yılda sizin bize karşı olan ilgi ve sevginizi arttırmak, yapılacak ilk işinizdir... Her çocuğun hakkının eşit olduğunu bilerek, sarı, beyaz, siyah, kız, erkek olsun, her çocuğa, ayrım yapmadan, eşitlik göstermelisiniz... Dünyamızı perilerle, öcülerle, devlerle değil, gerçek ve doğrularla doldurmalısınız... Bize karşı davranışlarınız iyi olmalıdır. Ceza ve dayakla bizlerin dünyasını küçültürsünüz.

● HİKMET GAZİOĞLU

BELKİ Dünya Çocuk Yılı'nda büyüklerden çok şey istedik, ama kusurumuzu hoşgörün; biz de topluma, tüm insanlara yardım etmek aşkı ile yanıyoruz.

● ERHAN AYKIN

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

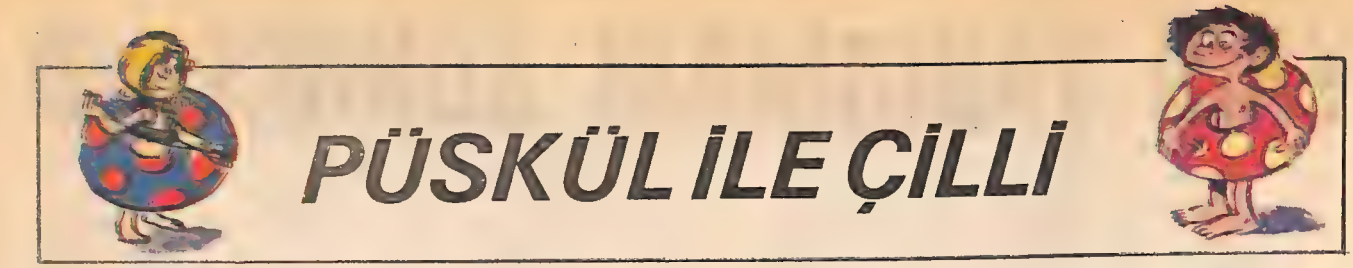

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÇOCUK HAKLARI BİLDİRİSİ İLKELERİ

İLKE 5: Özürlü çocuklara, durumları gereği özel bir biçimde davranılmalı, ayrı eğitim ve bakım sağlanmalıdır.

ÇOCUK YILINDA PETER'İ ANIYORUM

NALÂN ÇİÇEK

BEN üç yaşımda, 1970 yılında Almanya'ya gittim. İşçi çocuğu olarak... Komşumuz bulunan bir Türk, içkili araba kullanmaktan Alman trafik polisi tarafından suç üstü tutuklanmış, mahkeme edildikten sonra mahkeme masrafları ödetilmiş, bin mark para cezası kesilmiş, eline bir adres vermişler, "Bu adrese git," demişler.

Bu olayda ben beş yaşındaydım. Komşumuz, annem senelik izinde bulunduğu için bu parayı ödemesi için anneme rica etti. Annem adres ve para ile beraber, beni de yanına alarak yola çıktı. Adres, oturduğumuz semtin hemen arka tarafına düşen ve Klinikler Semti denilen bir yerdi. Evimize yakın olan duraktan 4 numaralı otobüse bindik. Annem, elindeki adresi şöföre göstererek, "Lütfen bizibu adrese yakın durakta indirir misiniz," dedi.

Biraz gittikten sonra şöför, anneme seslenerek, "Bayan, sorduğunuz adrese geldik. Aradığınız adres, durağın tam karşısındaki kliniktir," dedi.

Annemle ikimiz şaşırarak kliniğin kapısından girdik. Şaşkınlığımız bir kat daha arttı. Çünkü burası sakat ve felçli çocuklara bakan bir klinikti. Benim yaşımda ve daha büyük bir sürü kız ve erkek çocuk vardı. Şaşırdım kaldım, çünkü bu çocukların hepsi benden farklıydı.

Kimisi tekerlekli sandalyede, kimisi koltuk deynekleriyle, kimisi demir ayakkabılarla yürüyordu. Hepsinin yüzünde mutluluk vardı.

Ben böyle şaşkın şaşkın bakarken yanıma yaşlı bir rahibe geldi.

"Günaydın küçüğüm. Kimi ziyarete geldin?" diye sordu.

"Frolayn Rahibe... Ben kimseyi tanımıyorum ve zaten hiç arkadaşım yok. Ben bir Türk kızıyım. Benim adım Nalân Çiçek," dedim. (Almanya'ya üç yaşımda gitmiştim ve yuvada Almanca öğrenmiştim; bu nedenle konuşabiliyordum.)

"Ooo... Çok memnun oldum küçüğüm. Benim adım Frolayn Şmit. Ama bana Elizabet diyebilirsin. Eğer gerçekten arkadaş edinmek istersen, seni burada bulunan Peter Huaka ile tanıştırıp arkadaş olmanı sağlarım," dedi ve devam etti:

"Yalnız bir sorun var. Peter, hiç yataktan kalkamayan, senin yaşında bir çocuk. Senin gibi yürüyemez. Ama senin gibi bir arkadaşa ihtiyacı var."

Annemden izin alarak beni Peter'le tanıştırmaya götürdü. Bembeyaz bir karyolada, tertemiz çarşafların içinde sarı düz saçlı, mavi gözlü, ön dişleri eksik, yüzü hüzünlü Peter'le tanıştım. Peter'le çok samimi iki arkadaş olduk. Daha üç yaşındayken annesi ve babasıyla Münster'den Dortmund'a giderken trafik kazası geçirmişler. Annesiyle babasını kaybetmiş; kendi kurtulmuş ama felç olmuş.

Dünyada yapayalnız kaldığını, burada iki senedir mutlu olduğunu, rahibelerin ona çok iyi baktığını, fakat tek düşüncesinin anne-babasının olmadığını öğrendiğim zaman, "Ah, Peter... Benim annem, ağabeyim ve ablam var; babam yok. Annem ben çok küçükken ayrılmış. Hepsi çok iyilerdir. Tanışmak istersen seninle tanıştırayım," dedim.

Sevinçle kabul etti. Artık onun da bir annesi, ablası ve ağabeyi vardı. Her Pazar öğleden sonra hediyeler alarak onu ziyarete gitmeye başladık. Her Pazar bizi neşeyle bekliyor, mutlu oluyordu. 1974 yılının Mayıs ayının ilk haftalarında bir gün annemin çalıştığı fabrikaya Frolayn Elizabet anneme telefon etmiş. Peter gece ansızınbir kalp krizi geçirerek ölmüş. Cenazesine gelip gelmeyeceğimizi sormuş.

Annem öğleden sonrası için izin aldı. Bizi törene götürdü. Peter'in tabutu çiçeklerle donatılmıştı. Orada bulunan herkes ağlıyordu. Biz en çok ağlayanların içindeydik. Sanki ailemizden biri ölmüştü. O günden sonra kliniğin önünden geçemedik.

Peter'e bakıp büyüten ve cenazesini kaldıran, Dünya Çocuk Yardım Kurumu'ymuş. Bu olaydan üç ay sonra biz de Almanya'dan temelli geldik.

Almanya ya da Dünya Çocukları Koruma Hakları denilince aklıma hep Peter gelir.

BOŞ ARSALAR VE ÇOCUK BAHÇELERİ

Ne zaman
Boş bir arsaya
Yeni bir apartıman yapılsa
İçimde bir çocuk bahçesi daha
Yıkılmış gibi oluyor

KELEBEK KOLEKSİYONCUSU

Baharların
Bir düşmanı daha var
Hem de
Küçük bir yaşam dilimini bile
Onlara çok gören
Bir düşmanı
Kelebek koleksiyoncusu

YALVAÇ URAL

MAYALAR

SAATLER SONRA OYUNCULARIN ÇOĞU YORULMUŞTU...

VE ZAFER SAYISINI

AYAKTA KALABİLEN BİR OYUNCU ATTI...
YAŞASIN! CHICHEN-İTZA! OYUNU BİZ KAZANDIK..

TOP HALKADAN GEÇMEDİ!
HİLE YAPILDI!
KAKAOLARIMI VER!
HİLEKÂRLAR!
AH! DİŞİM..

JÜRİ ÜYELERİ DE AYNI DÜŞÜNCEDE İDİ...
SAYILMAZ, HİLE YAPTINIZ!

ŞENLİK SÜRÜYORDU... BİRDEN HERKES OYNAMAYA BAŞLADI...

DENEYİMSİZ OYUNCULAR BİR SÜRE SONRA YORUL-DULAR.. ORTALIĞI BİR SES-SİZLİK KAPLADI...
BU DA MI HİLE? BALGİBİ BİR SAYI ALDIK İŞTE!
GÜNLER SONRA İTZA'NIN YAŞADIĞI SARAYDA...
GECENİN KARANLIĞIN-DA...
19

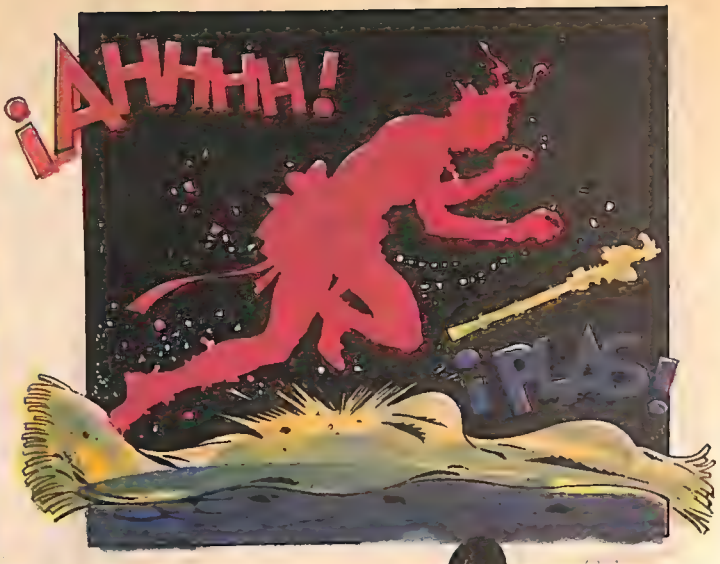
¡AHHHH!
¡PLAS!

O DA NESİ ?

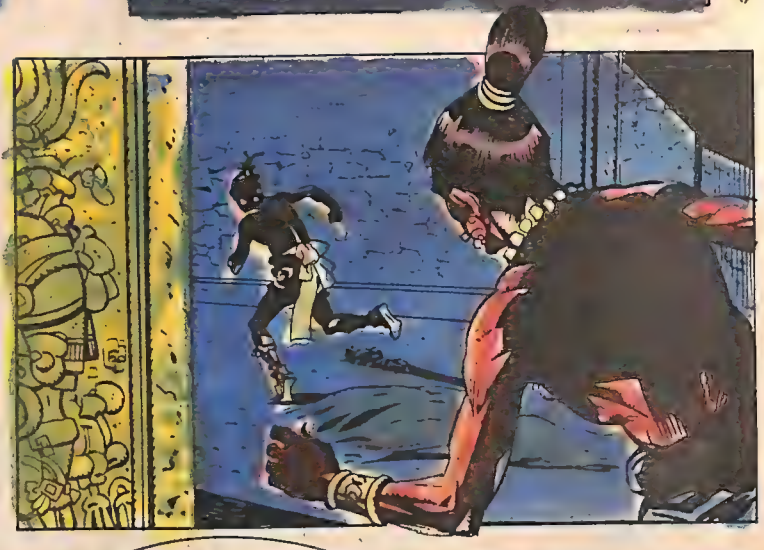

KRALIN SESİ NÖBETÇİ-LERİ AYAĞA KALDIRDI...
BIRAKIN BENİ!... BEN ...

AMA NASIL OLUR? BENİM EMRİMDE ÇALIŞAN BİRİ NASIL BUNU YAPMAYA KALKIŞTI ? ÇABUK SÖYLE. BUNU NEDEN YAPTIN ?

ÖLMEK İSTEMİ-YORUM.. HER ŞEYİ SÖYLEYECE-ĞİM.. HUNAC CEAL BENİ ZORLADI...

DEVAM EDECEK.

Bilmece Bulmaca

Yanıtlar 64. sayfada

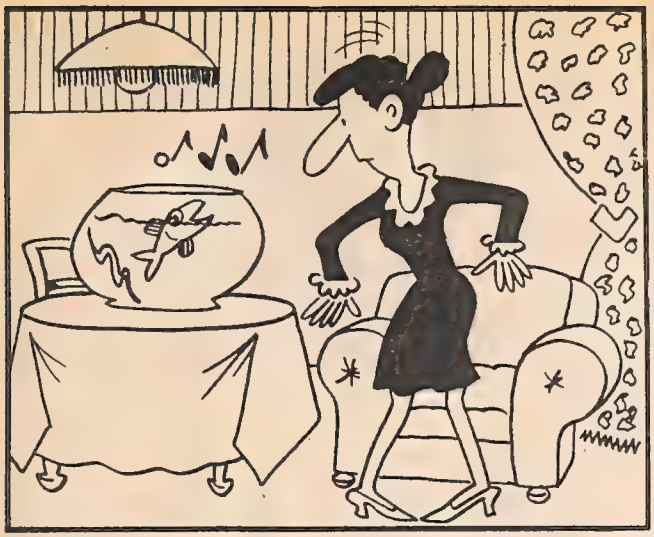

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzerlik var... Bu yedi benzeri bakalım ne kadar sürede bulacaksınız?

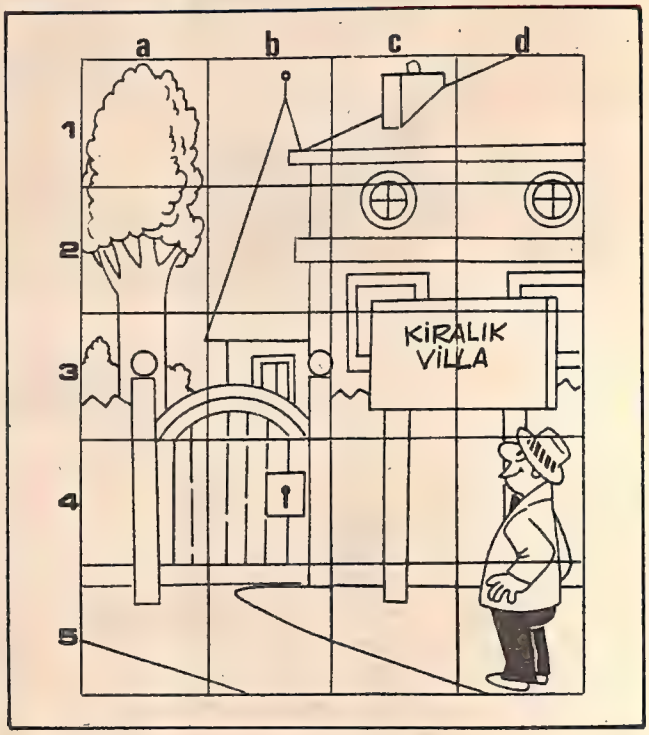

EŞİT KARELER

Yukarıdaki şekilde bulunan karelerden ikisi birbirine eş. Harfleri ve rakamları kullanarak bunları bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

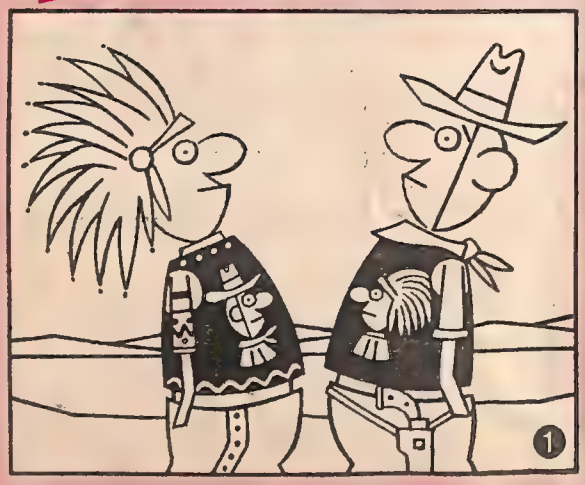

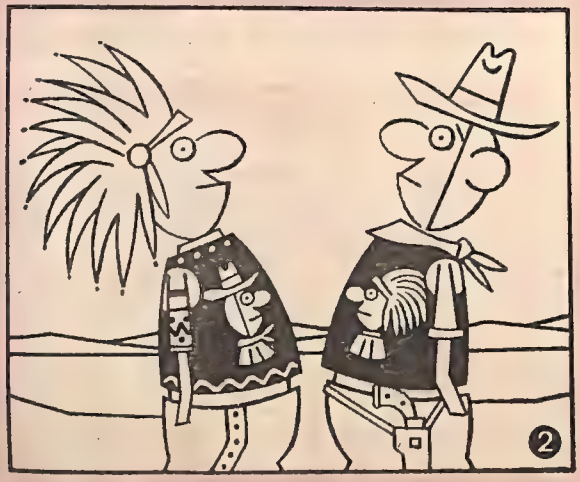

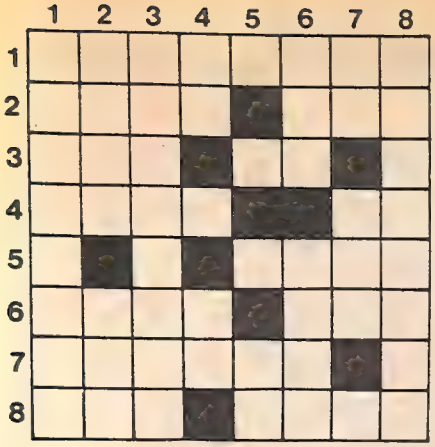

SOLDAN SAĞA: (1) Ortadan kaldırmak, yok etmek. (2) Bir meyve — Bir bağlaç. (3) (tersi) Bir emir — Kırmızı. (4) Ad — Beyaz. (5) Sıçan. (6) Bir çiçek adı — Ün, şan. (7) Öğle ile akşam arasındaki zaman. (8) Damarlarımızda dolaşan sıvı — Bir sayı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Gelinlerin düğün günü giymeleri için hazırlanan giysi. (2) Saydam tabakanın altında bulunan göze rengini veren tabaka — Tarihte bir devlet. (3) Yasa, kural ve toplum düzenine uygun davranma niteliği. (4) İlave — Genişlik. (5) Bir nota. (6) Bir uzunluk ölçüsü birimi — Yakıcı ve eritici niteliği olan kimyasal bir madde. (7) Bir organımız — İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık. (8) Leşle beslenen atmacadan ufak yırtıcı bir kuş.

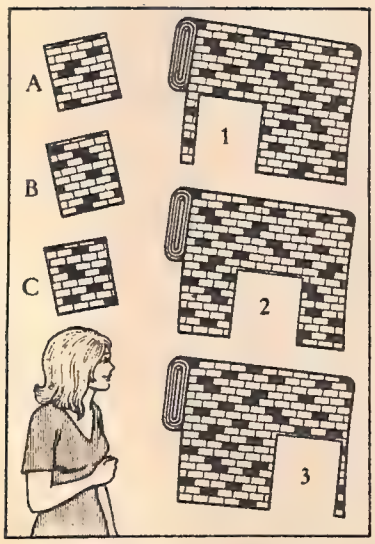

KUMAŞÇIDA

Ayşe geçenlerde kumaş almaya gitti. Ancak kumaşçının kestiği parçaları karıştırdı. Acaba yukarıdaki kumaşların kesildiği topları bulabilir misiniz?

POLİS DOSYASI

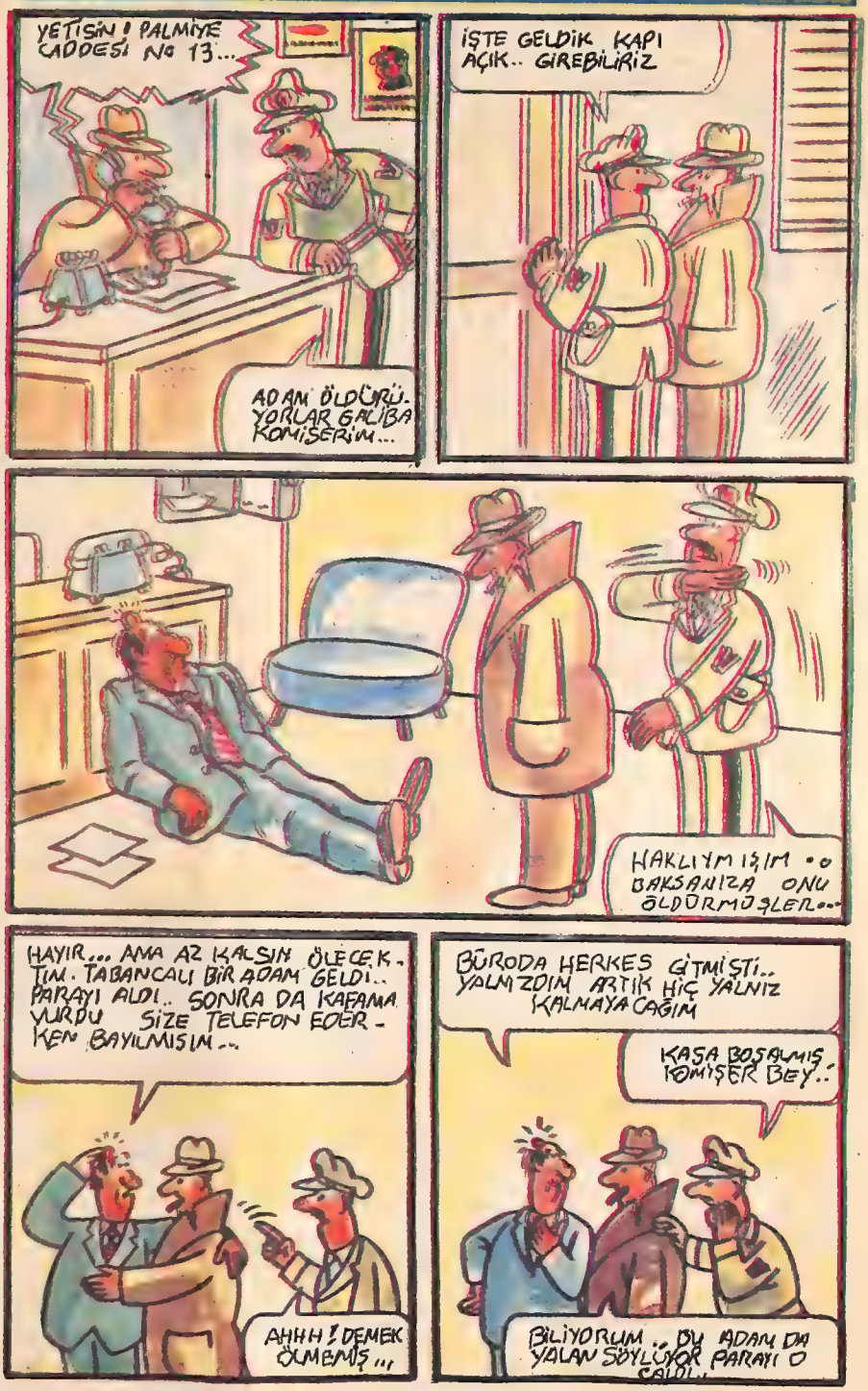

Komiser, adamın yalan söylediğini nereden anladı?

SPORSEVERLER İÇİN

Aşağıda altı sporcumuzun adı, her adda harflerin yerleri değiştirilerek yazılmıştır. Acaba bu sporcularımızın kim olduklarını bulabilir misiniz?

(1) MEHTEM LÜÇÜG
(2) SAMİLİ ÇAKAY
(3) RELO KABCIKÜÇÜRIK
(4) İVLE LABLI
(5) LELAC DANSAL
(6) MEHTA YIKA

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- GÜRSOY ATÇI: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Pul, para ve kart biriktiririm. Basketbol oynamayı ve bisiklete binmeyi çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Kanarya Mah. Şahin Cad. Kangal Ap. No: 14/2 K. Çekmece — İSTANBUL
- SEMA KURT: Yaşım 13. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Narlı Kapı Cad. No: 66 Samatya — İSTANBUL
- MEHMET ÖZCAN: Yaşım 14. Kitap okumayı, futbol oynamayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışacağım.
  Adres: Saraylar Mah. Eski Hastane karşısı Öğretmenler Sitesi A Blok K.1 No: 5 DENİZLİ
- GÜVEN ÖZAL: Yaşım 10. Hayvanları severim. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Yazışacağım.
  Adres: Karabaş Mah. Rauf Orbay Sok. Orkide Ap. 9/4 KOCAELİ
- ŞEYDA ERTÜRK: Yaşım 10. Kart ve pul biriktiririm. Kitap okumayı severim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışacağım.
  Adres: Atatürk Mah. Bandırma Cad. Nur Ap. No: 8 BALIKESİR
- ALİ EKBER DEMİR: Yaşım 14. Kitap okumayı, spor yapmayı, yüzmeyi severim. Pul, yabancı para biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Sanayi Mah. Sultan Selim Cad. Aydınlar Sok. No: 28 4. Levent — İSTANBUL
- LALE CANSU: Yaşım 10. Kitap okumayı çok severim. Pul biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Kültür Mah. Pirelli III. Sitesi D. 22 Etiler — İSTANBUL
- ERDİNÇ PEKTAŞ: Yaşım 16. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı çok severim. Yaşıtlarımla çeşitli konularda yazışmak istiyorum.
  Adres: Çember Sok. 9/A D.6 Aydınlıkevler — ANKARA
- AYÇİN UYSAL: Yaşım 11. Pul biriktiririm. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı, gezmeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Güzelhisar Mah. B. Menderes Bulvarı 12. Sok. Köşk Ap. 2/2 AYDIN
- MELTEM ALTINTAŞ: Yaşım 10. Kart biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Ovacık Mah. Hürriyet Cad. Kutay Ap. No: 22/4 KIRIKKALE
- ŞEVKET YAVUZ: Yaşım 13. Futbol oynamayı, yüzmeyi severim. Pul biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışacağım.
  Adres: Akpınar İlköğretmen Lisesi Ortaokul bölümü 3—H No: 1185 Ladik — SAMSUN
- ÖZLEM ASLANMARTİN: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı, spor yapmayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Akçaali Mah. No: 3 Gönen — BALIKESİR

YANITLAR

● 7 BENZER: (1) Kadının sol kolundan gözüken fırfır ile adamın burnunun altındaki köpük. (2) Balığın üzerindeki içi boş notanın yuvarlağı ile fırçanın üzerindeki köpük. (3) Perdenin kordonu ile soldaki musluk. (4) Perdenin altındaki saçak ile sağ köşedeki musluğun altındaki süs. (5) Perdenin sağ üst köşesinin yakınındaki süs ile sağdaki aynanın köşesindeki parça. (6) Koltuğun sağındaki şekil ile duvardaki aynanın solundaki şekil. (7) Sağdaki notanın ucuyla köpeğin burnunun ucu.

● 8 FARK: (1) Kızılderilinin kafasını saran bantın üzerindeki tüy. (2) Kızılderilinin gömleğinin arkasındaki kovboy resminin kulağı. (3) Kovboyun fularının altından gözüken gömlek parçası. (4) Kovboyla kızılderilinin arasından gözüken dağın alt kıvrımı. (5) Kovboyun tabancasının kılıfının ipi. (6) Kızılderilinin alttan ikinci tüyü. (7) Kovboyun şapkasının arkası. (8) Kızılderilinin kolunun ucu.

● EŞİT KARELER: A—5 ve C—5.

● KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) Gidermek. (2) Erik — İle. (3) Lis — Al. (4) İsim — Ak. (5) Fare. (6) Lale — San. (7) İkindi. (8) Kan — Otuz. Yukarıdan aşağıya: (1) Gelinlik. (2) İris — Aka. (3) Disiplin. (4) Ek — En. (5) Do. (6) Mil — Aslı. (7) El — Ara. (8) Kerkenez.

● KUMAŞÇIDA: 1—C, 2—A, 3—B.

● POLİS DOSYASI: Adam, söylediği gibi, telefon ederken bayılmamıştı. Bayılsaydı, orta resimde görüldüğü gibi, telefon ahizesini yerine koyamazdı...

● SPORSEVERLER İÇİN: Mehmet Güçlü, İsmail Akçay, Erol Küçükbakırcı, Veli Ballı, Celal Sandal, Ahmet Ayık.

OKURDAN OKURA

DÜNYA ÇOCUKLARI

Biz dünya çocukları sesleniyoruz,
Dinleyin bizi ne olur.
Çocuklar dünyanın meyvesidir.
Onlar yaşatacak bu dünyayı.

Kan ve savaşa biz çocuklar,
Barışı getireceğiz,
Her yer mutlulukla dolacak,
Kötülükleri yeneceğiz.

Din, dil, ırk ayrımı yapmadan,
Dünyayı mutluluğa, sevgiye boğacağız.
Tozlu, taşlı yolları çiçeğe boğacağız.
Her yeri yemyeşil ağaçlarla dolduracağız

Yoksullara biz uzatacağız,
O minik ellerimizi kalbimizi.
Kalblerimizi sevgiyle herkese,

Açacağız.

Dinleyin bizi ne olur!
Dinleyin büyükler dinleyin.
Bırakın savaşı, kavgayı.
Bizimle ilgilenin biraz!

Bize yararlı işler yapın.
Bilgiler verin. Sevgiyi verin.
Kan ve savaşı değil!
Bize mutluluk sevgi sevinç verin.

Bize kulak verin dinleyin!
Ne olur dinleyin büyükler ne olur.
Bize yardımcı olun dinleyin bizi.
Ne olur yalvarıyoruz size ne olur.

FÜSUN YENİDOĞAN

Resim: ORHAN KÖSERAİF

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

RESİM

Bir resim var karşıda
Sararmış bir resim
İçindeki insanlar seçilmiyor
Tebessümleri görülmüyor...

Sanki dünyanın halini görüyorlar
Görüp de üzülüyorlar.
Tebessüm edecekleri halde yüzlerini
asıyorlar,
Sanki dünyanın halini hissediyorlar.

Bir resim var karşıda,
Üzgün insanların resmi.
Sararmış bir resim,
Tıpkı insanların yüzünün sarardığı gibi.

ELVAN ARLIHAN

Resim: ERDOĞAN AYAZ

YAZ GELDİ

Yaz geldi
Her taraf ısındı
Artık herkes
Piknik yapıyor
Top oynuyor
Artık yaz geldi
Sevinin çocuklar.

DOĞAN AYKON

NE OLUR?

— Bir at üç yaşını bitirince ne olur, bil bakalım.
— Bunu bilmiyecek ne var, dört yaşında olur.

ÇETİN ÇİNER

KIRLAR

Ne güzel kırlar,
Bütün kokular sende var.
Hayat dolusun,
Ne güzel kırlar.

Hava desem güzeldir
Meyve desem tazedir
Çiçek desem mis gibidir
Ne güzel kırlar.

NİLÜFER KANAATBİLEN

EVLAT

Karşı küçük evde
Bir çocuk dünyaya geldi
Üzüldü, ev halkı
Kız olduğu için.

Zavallı çocuğu
Bekliyordu büyük zorluklar
Ah bu geri kalmış insanlar
Size sesleniyorum.

Analar, babalar
Yapmayalım ayrım
Size sesleniyorum
Analar babalar

NURAY KALE

DİŞ

Öğretmen sınıfta çocuklara diş hakkında bilgi veriyordu.
Dalgınlığının içinde olan Ahmet öğretmenin ne dediğini anlamamıştı.
Öğretmen Ahmet'i kaldırdı ve
— Ahmet kaç türlü diş vardır? diye sordu.
Ahmet kekeleyerek yanıtladı:
— Öğretmenim, üç türlü diş vardır. Birincisi çürük diş, ikincisi altın diş, üçüncüsü de takma diştir.

GÖNÜL YILDIZ

ANNEM

Besler, büyütür beni,
O diker elbisemi,
Hep yanımda bulunur,
Ben onu çok severim

Annem canımdır benim
Çok seviyor beni o
O'da bensiz yapamaz,
Seviyor o da beni

AYSU BİLGİN

ÇOCUK

Çiçek olur açılır
Koku olur saçılır
Ondan vaz mı geçilir?

Çocuk evin şenliği
Yurdun egemenliği.

Kuş olur dalımızda
Tadolur balımızda
Ak akçe elimizde,

Çocuk evin şenliği
Yurdun egemenliği.

Şifa ilâcımızdır
Çocuk baş tacımızdır
Tükenmez gücümüzdür

Çocuk evin şenliği,
Yurdun egemenliği.

En yüce dağımız o
En güzel çağımız o
Varımız, yoğumuz o

Çocuk evin şenliği
Yurdun egemenliği.

SEVİM İŞCAN

YAZISIZ

FIKRALAR

BERABERE

Futbol maçı başlamadan önce iki takımdan birinin kaptanı hakemi bir köşeye çekip:

— Hocam, der. Sen bizim takımın durumunu bilemezsin... Bu maçı bize kaybettirecek olursan bizimkiler seni ne yapar bilir misin?

— Ne yapar?

— Seni parça parça ederler!...

Hakem hemen yanıtlar:

— Anlaşıldı, siz bu oyunda berabere kalacaksınız...

— Neden?

— Öteki takımın kaptanı da bana aynı sözleri söyledi de ondan!...

CİMRİ

İki arkadaş, bir arkadaşlarının para hırsından konuşuyorlardı.

Biri:

— O mu? dedi. Meteliğe kurşun atar.

Öteki sözü değiştirdi:

— Hayır, hayır. Kurşun atmaz, göbek atar.

HAKARET

İki genç öykü yazarı konuşuyorlardı:

— Dün gittiğin editör senin öykülerin için ne ücret verdi?

— Üç yüz lira.

— Neee, üç yüz lira mı? Bu, düpedüz hakaret. Peki sen ne yaptın?

— Hiç, hakareti cebime attım.

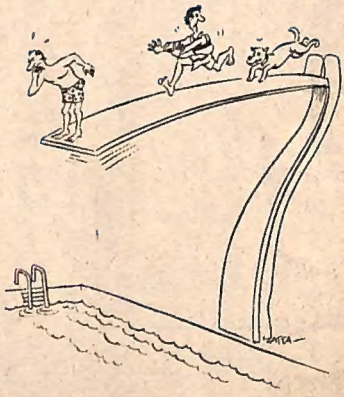

YAZISIZ

TEMEL REİS

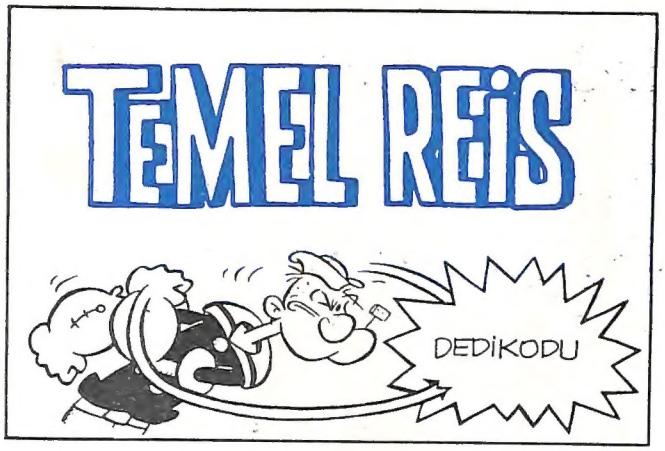
DEDİKODU

FIS! KOS! FIS! KOS!
ÜFF! HEP AYNI ŞEY...

BİR SÜRÜ ADAM OTURMUŞ DEDİKODU YAPIYOR..
BOŞVER! BEN DİNLEMİYORUM...

AMA SAFİNAZ'I ÇEKİŞTİRİYORLAR
ÇOK KÖTÜ BİR ŞEY BU!

SAFİNAZ'IN SENİ BIRAKIP KABASAKAL'LA ARKADAŞLIK EDECEĞİNİ SÖYLÜYORLAR..
DİNLEMİYORUM!

İŞTE GELDİ.. GÜLDÜĞÜNE BAKILIRSA DEDİKODUYU O DA İŞİTMİŞ...
BU KONUYU LÜTFEN KAPATALIM..

SELAM ARKADAŞLAR!
?
!

GÜÜM

DEDİKODU ETMENİN ÇOK KÖTÜ OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİM.. BAK ADAMIN BAŞINA NE İŞLER AÇILDI?
?
?

Pamukbank'tan çocuklara 25. yıl sürprizleri sürüp gidiyor...

...Ve şimdi de sizlere!

PAMUK ÇOCUK

Pamukbank'ın parasız çocuk dergisi.

Çocuklar!
25. kuruluş yılında Pamukbank, Pamukçocuk'u armağan ediyor size. 25. Pamukbank yılının "en güzel yılınız" olması dileğiyle...

Pamukçocuk eğlencesi, boş zamanlarınızın "boş" geçmemesi için.

Pamukçocuk'un ilk sayısında neler var?

- Paranın öyküsü...
- Çizgilerle depremler...
- Fotoğrafçı olmak için...
- Küçük otomobiller...
- Şenlik sayfası...
- Çocuk Hakları Bildirisi...
- Çizgi öyküler...
- Ülkelerden öyküler...
- Kes-Yapıştır...
- Nasıl yapılır...
- Pamukçocuk Kulübü...
- Bıcır'la Gıcır...
- Müziksever Fare...

Ve daha neler neler!

Pamukçocuk derginizi tüm Pamukbank şubelerinden her ay edinebilirsiniz.

PAMUKBANK
iyi bankadır

ZDA